

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN JUDEȚUL ARGEȘ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a început, miercuri, o vizită de lucru în județul Argeș.

Împreună cu secretarul general al partidului, președintele Republicii, la vizită participă tovarășa Elena Ceaușescu, tovarășii Emil Bobu, Ion Dinică, Gheorghe Oprea.

Noua vizită de lucru a secretarului general al partidului pe străvechile meleaguri argeșene se desfășoară în aceste zile de intensă activitate, în care colectivele de oameni ai muncii din întreaga țară își sporesc eforturile pentru a debîndi rol și importante succese închinată marii noastre sărbători de la 23 August. În acest climat de muncă responsabilă, plină de abnegație, ce caracterizează activitatea tuturor colectivelor din industrie și agricultură, din toate sectoarele în perioada premergătoare Conferinței Naționale a partidului, noul dialog al secretarului general al partidului cu locuitorii județului Argeș evidențiază din nou, cu deosebită claritate, însemnătatea și rodnicia analizei la fața locului, împreună cu făuritorii de bunuri materiale și spirituale, a problemelor fundamentale ale dezvoltării economico-sociale a țării — mod de lucru pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a ridicat la rang de principiu călăuzitor al întregii sale activități, al dezvoltării și întăririi necontenite a democrației noastre socialiste. Consacrată examinării rezultatelor obținute în îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul în curs, a căilor și modalităților practice de înlăptuire, la un nivel calitativ și de eficiență superior, a obiectivelor actualului cincinal, noua vizită de lucru a secretarului general al partidului în județul Argeș se constituie, în același timp, într-o puternică manifestare a unității tuturor celor ce muncesc în jurul partidului, al secretarului său general, într-o elocventă expresie a încrederii lor depline în politica promovată de Partidul nostru Comunist.

„Ceaușescu, fiu iubit,

În Argeș bine-ați venit!”

Cu această urare rostită din inimă au întâmpinat locuitorii plaurilor argeșene pe conducătorul stimat al partidului și sta-

tului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu. O urare spusă de mil de voci, la prima oră a dimineții, când elicopterul prezidențial a aterizat la Curtea de Argeș, prima din localitățile înscrise în traseul acestui nou dialog de lucru. O urare rostită de mil de oameni ai muncii în întreprinderile unde a sosit în vizită secretarul general al partidului. O urare peste tot prezentă, pe panourile afișate de-a lungul traseului străbătut, încadrată de portretele tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale tovarășei Elena Ceaușescu, de steaguri roșii și tricolore, de frumoasele scoarțe argeșene, impodobite cu motive populare locale.

Prima unitate vizitată este Întreprinderea de bioproteine din Curtea de Argeș, după care a urmat Întreprinderea de porțelan Curtea de Argeș.

Vizita a continuat la Cariera de cărbune Aninoasa. Primit de către mineri, de către toți cei prezenți la această emoționantă întâlnire, cu cele mai alese sentimente de dragoste și stimă, de profundă recunoștință pentru grija ce o poartă muncii și vieții lor, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvintele calde, insufleteitoare ale secretarului general al partidului au fost primite cu satisfacție și deplină aprobare, ele găsim un larg ecou în conștiința partizanilor la întâlnire. S-a scâdat, cu înflăcărare, „Ceaușescu—P.C.R.”, „Ceaușescu și poporul”, „Ceaușescu și minerii”.

Au urmat pe traseul vizitelor Întreprinderea mecanică din Cîmpulung Muscel, Combinatul de fibre sintetice Cîmpulung Muscel, Institutul național de pomicultură Mărăcineni, Cooperativa agricolă de producție Ungheni și Întreprinderea agricolă de Stat Căteasca.

Oamenii muncii argeșeni au apreciat această nouă întâlnire cu conducătorul partidului și statului nostru ca pe un moment de referință în viața contemporană a județului. Ei și-au manifestat, pe întreg parcursul vizitei, sentimentele de adîncă dragoste și stimă, de nețărmurită recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii noastre, pentru tot ce a făcut și face pentru dezvoltarea în ritm accelerat a județului lor, laolaltă cu întreaga țară.

Campionatele naționale de tenis

FAVORIȚII PREZENȚI ÎN SFERTURI DE FINALĂ

Eliminarea prematură a Daniei Moise și a lui Adrian Marcu

TIMIȘOARA, 11 (prin telefon). — Ziua a treia a campionatelor naționale de tenis (ajunse acum la cea de a 68-a ediție), s-a bucurat de o asistență record pe terenurile clubului Electrica, în jurul cărora au luat loc aproape 1500 de spectatori. Aceștia nu au avut ce regreta, urmărind partide bune, unele încheiate cu autentice surprize. Printre acestea, în primul rînd neașteptata victorie a dinamovistului Emil Hnat (proaspăt vicecampion național de juniori) asupra Davis-Cup-man-ului Adrian Marcu (Steaua), pe care l-a întrecut fără drept de apel cu 6-2, 6-2! De asemenea, mare vilvă a făcut victoria tinerei vicecampionă de junioare Alice Dănilă (Dinamo) asupra uneia dintre favoritele concursului, Daniela Moise (Steaua), care acuză oboseala după perioada de examene; Dănilă a cîștigat la capătul unei dirze dispute, cu 6-1, 5-7, 6-2.

Întrecerile de simplu bărbați au ajuns în faza sferturilor de finală. În turul II s-au obținut următoarele rezultate: Țe-găreanu (D) — Hărnuț (Polit. Cluj-Nap.) 6-1, 6-2; Bircu (D) — Sütö (Cuprom) 6-2, 6-2; Bucur (D) — Tr. Marcu (Din. Bv.) 8-6, 6-1; Maneaș (St) — R. Constantinescu (St) 6-1, 6-2; Dirzu (D) — Pavel (St.) 3-3, 6-3, 6-4, dinamovistul încălzindu-se greu: Vilcotea

(Din. Bv) — Șovar (St) 6-3, 8-2; Hărădău (St) — Cr. Ștefănescu (Din. Bv.) 7-5, 6-1. Concomitent, în întrecerea feminină de simplu, în primul tur s-au obținut rezultatele: Lucia Romanov (Polit. Buc.) — Camelia Chiriac (Met. Tgv.) 6-1, 6-0; Cosmina Popescu

(Continuare în pag. a 7-a)

PROFILURI CLUJENE

● De la 10,4 la longevitatea demifondistei ● Apariția dintre cei doi uriași ● „Haide U”, din nou!

Dacă vreți, a fost un popas asemănător cu cel de la Timișoara. Orașul și județul lui Moina are o poveste nu prea diferită. Am putea spune că și valurile vieții sportive clujene au fost, în general vorbind, aceleași, cîbrul dacă timișorenii ar putea invoca o contabilitate superioară, lucru de care ne îndoiim, totuși.

Au fost, desigur, multe discuții pînă la conturarea „primilor zece” în forma de mai jos. (Clujeni, ca și timișorenii, au o predilecție pentru statistică și rigoare. Iar în numele ei au fost sacrificate destule elanuri într-o direcție sau alta). La acest capitol, o singură excepție: Moina. Paradoxul constă în faptul că Moina, omul

SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVIII - Nr. 10 165

8 PAGINI - 50 BANI

Joi 12 august 1982

A 41-a EDIȚIE A JOCURILOR BALCANICE DE ATLETISM

● Au sosit primii oaspeți ● Antrenamente pe stadionul Republicii ● Acces gratuit la concurs pentru elevi, studenți și militari

Au sosit în Capitală primii dintre oaspeții Balcaniadei a 41-a, atleții turci, albanezi și iugoslavi, urmînd ca în cursul zilei de astăzi să mai vină reprezentanții Bulgariei și Greciei. Din lotul Turciei am remarcat prezența reputatului alergător de fond Mehmet Yurdadon care a obținut anul acesta un rezultat de 13:33,70 pe 5000 m și 28:35,06 pe 10000 m, această performanță constituind un nou record național. Un alt alergător valoros este și semifondistul Șermet Timurlenk cu 1:49,4 pe 800 m și 3:41,60 pe 1500 m, dar, în mod cert, cu posibilități mult mai mari.

Sportivii albanezi sînt tineri talentați și deși, în acest an, citeva rezultate remarcabile. Săritorul cu prăjina Pavilo Mihali are la activ o performanță de 5,15 m, Fațmir Bajraktari a aruncat ciocanul la 67,76 m. Vasillaq Xero a alergat 10,5 pe 100 m și 21,8 pe 200 m, Gjergji Ruli a sărit 7,64 m la lungime, iar semifondista Marinda Preka a fost cronometrată cu 4:20,1 pe 1500 m și 9:32,2 pe 3000 m.

Antrenamentele atleților se desfășoară pe Stadionul Republicii, celui din parcul „23 August”, unde va avea loc concursul, făcîndu-i-se... toaleta de rigoare. Dacă timpul va fi

bun, cu siguranță vom fi martorii unor întreceri de calitate, a unui frumos spectacol sportiv. În legătură cu aceasta, organizatorii au hotărît să permită accesul gratuit, la tribuna a II-a, pentru elevi, studenți și militari (în baza legitimațiilor respective). Biletele de intrare (de vânzare la casele obișnuite) permit accesul, în principal, la tribuna I. Dintre aceste bilete vor fi alese, prin tragere la sorți, cele 3 care asigură posesorilor lor excursiile peste hotare oferite de A.S. Loto-Pronosport. Dealtfel, tot prin tragere la sorți, vor mai fi oferite spectatorilor unele cadouri-surpriză. Posesorii de bilete de intrare trebuie să depună cotoarele acestora în urnele speciale instalate la porțile de acces, la tribuna I.

leri, în etapa a 2-a a Diviziei „A” de fotbal

DINAMO ÎNVINDE LA SCOR ȘI DEVINE LIDERĂ

● Sportul studențesc și F. C. Olt (singurele învingătoare în deplasare), tot cu 4 puncte, sînt în plasa formației campioane ● Ex-divizionara „B” Politehnica Iași a plecat cu un punct prețios de la Petroșani

Dudu Georgescu inscrie al doilea gol în partida de ieri cu Petrolul. Foto: Dragoș NEAGU

REZULTATE TEHNICE

F.C. Constanța	- F.C.M. Brașov	4-2 (2-1)
Steaua	- Chimia Rm. Vilcea	2-1 (2-0)
S.C. Bacău	- Univ. Craiova	2-1 (1-0)
F.C. Argeș	- Sportul studențesc	1-2 (0-0)
A.S.A. Tg. Mureș	- „Poli” Timișoara	1-0 (0-0)
Corvinul	- F.C. Bihor	3-0 (1-0)
Dinamo	- Petrolul Ploiești	6-0 (2-0)
C. S. Tirgoviște	- F.C. Olt	0-1 (0-1)
Jiul Petroșani	- Politehnica Iași	0-0

ETAPA VIITOARE (sîmbătă 14 august)

Sportul studențesc	- Univ. Craiova
Petrolul Ploiești	- „Poli” Timișoara
Jiul Petroșani	- Steaua
Chimia Rm. Vilcea	- F.C.M. Brașov
F.C. Bihor	- C.S. Tirgoviște
A.S.A. Tg. Mureș	- Dinamo
Politehnica Iași	- S.C. Bacău
F.C. Argeș	- Corvinul Hunedoara
F.C. Olt	- F.C. Constanța

CLASAMENTUL

1. DINAMO	2	2	0	0	7-0	4
2. Sportul studențesc	2	2	0	0	4-1	4
3. F.C. Olt	2	2	0	0	4-2	4
4. Steaua	2	1	1	0	3-2	3
5. Univ. Craiova	2	1	0	1	6-2	2
6. Corvinul	2	1	0	1	3-2	2
7-9. F.C. Bihor	2	1	0	1	4-4	2
Chimia Rm. Vilcea	2	1	0	1	2-2	2
S.C. Bacău	2	1	0	1	4-4	2
10. Politehnica Iași	2	0	2	0	1-1	2
11. A.S.A. Tg. Mureș	2	1	0	1	2-4	2
12. F.C. Constanța	2	1	0	1	4-7	2
13. Petrolul Ploiești	2	1	0	1	2-6	2
14-16. „Poli” Timișoara	2	0	1	1	1-2	1
F.C. Argeș	2	0	1	1	2-3	1
Jiul	2	0	1	1	0-1	1
17-18. F.C.M. Brașov	2	0	0	2	2-5	0
C.S. Tirgoviște	2	0	0	2	0-3	0

(Citiți cronicile în pag. 6 și 7)

Din cuprins:

VIAȚA SPORTIVULUI
PE COORDONATELE

ETICII SPORTIVE

(pag. a 2-a)

MASĂ ROTUNDĂ

PE MARGINEA COMPORTĂRII

CAIACIȘTILOR

ȘI CANOIȘTILOR NOȘTRI

LA C.M.

(pag. a 3-a)

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. a 7-a)

Viata sportivului PE COORDONATELE ETICII SPORTIVE

A PIERDUT CONCURSUL ȘI A CÎȘTIGAT O PRIETENĂ

Aplauze pentru Corneliu Oros la sfârșit de carieră internațională

UN MARE SPORTIV, DAR MAI ALES UN OM...

Din toamna trecută căpitanul reprezentativei noastre de volei, Corneliu Oros, și-a propus să pună capăt carierei de jucător internațional. Se apropia de cei de al 32-lea ani și, sincer cu el și cu cei din jur, socotea că e timpul să cedeze celor mai tineri locuri la „pupitură” naționalei. Retragerea sa a stîrnit regrete în rîndul colegilor din echipa națională care a trecut prin momente grele în procesul de reconstrucție pe „mina” altor dirijori. Nu de puține ori i-am auzit pe actualii purtători ai tricourilor reprezentativei spunînd: „Nelu ne cunoștea bine pe toți și știa ca nimeni altul să ne pună în valoare calitățile și să ne ocolească defectele... Pe „pasa” lui ne duceam întoldeana cu curaj și siguranță...” „Era omul care ne stringea în jurul său și ne îndemna în jocurile grele, gîndea fiecare fază și ne ținea permanent atenția trează... De cînd s-a retras el, este atîta mutenie în teren! Și asta nu face bine randamentului”. Au simțit-o din plin — și ne-au mărturisit-o — chiar antrenorii lotului național. „Mai mult decît jucătorul Oros, echipa a simțit lipsa omului Oros, a liderului autentic și unanim acceptat care ținea în mină echipa, nu numai în joc, ci și în afara terenului, impunînd prin autoritatea sa, prin exemplul său, o conduită favorabilă muncii”, este de părere antrenorul Nicolae Sotir.

Peste cîteva zile, cu prilejul Turneului internațional al României, Corneliu Oros se va afla însă din nou în mijlocul echipei de care în fapt s-a despărțit de cîteva luni. Este

invitat pentru o festivitate de despărțire, oficială. Un gest frumos al echipei și al federației față de „internationalul” de pînă mai ieri, o dovadă a respectului și afecțiunii față

de un mare sportiv, de un OM în primul rînd. Un gest pe care-l merită cu prisosință sportivul dinamovist pentru o carieră lungă și strălucită, făurită și întretinută cu multă trudă, cu inteligență, cu dragoste pentru volei, cu totală dăruire fie sub culorile echipei naționale, fie sub cele dinamoviste. În cei 18 ani de cînd practic voleiul — inițial la Școala sportivă din Oradea, sub îndrumarea prof. Eugenia Junker, apoi (14 ani) la Dinamo, precum și în echipele reprezentative, Corneliu Oros a avut mari satisfacții și împliniri. „Cea mai mare — ne mărturisea recent — este aceea că împreună cu colegii de generație am pus umărul și, după mult zbcuim și îndirjire, am reușit să readucem la suprafață voleiul

românesc masculin, după căderea sa din plutonul fruntas ce a urmat argintului obținut la „mondialele” din 1966 de o generație strălucită dar care pe atunci părăsea arena”. În acest răstimp, Nelu a avut și alte mari satisfacții: 10 titluri de campion al țării, cu Dinamo, în ultimele 11 ediții ale campionatului național, ceea ce a făcut ca această echipă să treacă în fruntea toului cîștigătoarelor; participarea la cinci finale ale C.C.E. și Cupei cupelor și cîștigarea ambelor trofee (Cupa cupelor în 1979 — în Belgia, iar Cupa campionilor anul trecut în Spania, la Palma de Mallorca); de trei ori medalii în campionatul european de tineret și de seniori și, în fine, medalie olimpică de la Moscova. Un frumos bilanț ce încununează o frumoasă carieră sportivă, apreciată pe toate meridianele. În februarie trecut, spre a evoca un moment, elocvent în acest sens, la festivitatea de închidere a turneului final al C.C.E. de la Paris, voleibaliștii sovietici, cîștigătorii trofeului, l-au invitat la un moment dat în cercul lor. „Așa, să mai schimbăm cîteva cuvinte” și i-am văzut cită bucurie le-a făcut prezenta sportivului dinamovist. Erau niște mari campioni, majoritatea avînd la butonieră aurul mondialelor „europenelor” și Olimpiadei, care-l priveau cu dragoste și respect și-l ascultau cu luare aminte... Tot atunci, președintele clubului italian Robe di Kappa Torino, Lino Zecchini, care adusese cite un mic dar în exclusivitate pentru gazetarilor peninsulari care însoțiseră echipa, s-a prezentat și la masa delegației dinamoviste cu același dar, pentru Oros, spunîndu-i: „Acesta este special pentru tine, Oros, fiindcă... fiindcă tu ești un mare campion”. Cuvinte cu care, poate, Nelu era obișnuit, dar care pe noi, ceilalți, ne-au emoționat. Cuvinte care spun cam totul despre un sportiv remarcabil, despre un om împlinit și pe tărîm profesional — absolvent al Facultății de filologie, stăpînînd perfect cîteva limbi străine și fiind promovată pe un post de răspundere în cadrul clubului Dinamo —, precum și în viața de familie, fiind, la 32 de ani, tatăl unui băiețel, Călin, de 7 ani și al unei fetițe, Teodora, de 6 ani. Cuvinte frumoase despre un sportiv de elită, dar mai ales despre un OM...

Aurelian BREBEANU

Gabriela Schmidt e bucuroasă de... trofeul său

Au pornit încet spre punctul de sosire. Arbitrii au așteptat-o mult pe Gabriela, fata a ceea ce sprintenă, pe care o cunoșteau, dar Gabriela a sosit tîrziu, cu adversara ei de întrecere la braț.

Abia la sosire a întreat-o Gabriela pe fată. Cum te cheamă? „Stan Corina, de la Giurgiu”. Vezi că am ajuns cu bine, Corina? „Mulțumesc, Gabriela, dar tu ai pierdut din cauza mea...”. Nu-i nimic — a răspuns Gabriela — am cîștigat, cred, o prietenă.

Preînd gestul Gabrielei, înaltul ei spirit de înfrățire colegială, cultivat la școala sportului, organizatorii au acordat Gabrielei Schmidt „Diploma pentru exemplară sportivitate”. Adică pentru omenie...

V. T. MUREȘ

La Progresul Oradea

„SPORTIVII NU DAU NICIODATĂ ÎNAPOI...”

Popas la asociația Progresul din Oradea. Progresul care, în urmă cu ani, și cu trei inițiale alăturate — I.C.O. — avea o cunoscută echipă de fotbal, campioană a țării și cîștigătoare de Cupă. Asta, ca să avem o idee de cit de iubit este sportul în unitățile I.J.G.C.L. — „patroanele” Progresului — cele care se ocupă de gospodărirea orașului. Stăm de vorbă cu tovarășul Avram Piscot, secretarul comitetului de partid. „De cînd mă știu în întreprindere, noi am avut mereu succese în sport. Pastunează pentru diverse discipline sportive s-a transmis din generație în generație, s-a creat o veritabilă școală a educației prin sport și mă bucur să vă pot spune că mulți dintre sportivii care ajung să evolueze în zona performanței sînt și minunați tovarășii de muncă, sirguincioși în activitatea lor, reușind, cu frumoase și apreciabile eforturi, să fie în frunte pe ambele fronturi — și cel profesional, și cel sportiv”. Aceiași frumoase aprecieri ni le-a împărtășit și directorul întreprinderii, ing. Horia Vădeanu, a cărui deosebită înțelegere și disponibilitate pentru sport nu ne-a mai mirat cînd am aflat că a apărut, cu ani în urmă, în echipa divizionară de fotbal...

Asociația Progresul Oradea de astăzi ne-am permite s-o numim Progresul P.P. (aluzie la inițialele de faimă fotbalistică), aceste două litere însemnînd popice și polo. Într-adevăr, aceste două ramuri sportive sînt preferențiale pentru cei de la I.J.G.C.L. și se poate afirma că aportul asociației și în direcția performanței apare ca remarcabil. Echipa masculină de popice evoluează în campionatul divizionar, iar poloistii alcătuiesc pepiniera Crișului protagonistă a întrecerii republicane. Despre seriozitatea și exemplul educativ oferit de popicari ne-a vorbit

ing. Nicolae Coroiu, șeful secției apă-canal: „Mulți dintre popicari lucrează în secția noastră. Strungarul Iosif Lang, lăcătușii Ion Micioș, Ion Gros și Alexandru Szekely, conducătorul auto Nicolae Malcu. Apoi decanul popicariilor noștri, magazionerul Ladislau Gallo. Pot să vă spun că sîntem foarte mulțumiți de ei. Niciodată nu dau înapoi de la cele mai grele sarcini și reușesc să fie punctuali și la antrenamente. Pot spune că exemplul celor mai vîrstnici l-au urmat cu succes tinerii, o adevărată școală a sportivilor de frunte formîndu-se în întreprinderea noastră. Să mai observ că ei sînt și pildă prin comportarea în viața familială, în relațiile de muncă, într-un cuvînt, ne fac cinste în orice împrejurare”.

Acțiunile asociației Progresul pentru numeroși amatori de mișcare se concretizează în organizarea unor competiții interne de fotbal și popice, în excursii. „Totdeauna aceste întreceri între noi au trezit frumoase ambiții, dar au creat și un stimulent pentru sport, ne declara inginerul șef al întreprinderii, Romeo Apostol, președintele asociației... În zilele de vară, la campionatele asociației, ne întîlnim cu mic cu mare, unii în arenă, alții pe marginea terenului ca foarte pasionați spectatori. În paralel, ne mindrim că am contribuit la ofensiva poloului orădean. Și să știți că în egală măsură cu succesele Crișului ne-au bucurat victoriile la public. Întrecerile organizate de asociația noastră la Felix au atras mii de spectatori, laid un eficient mijloc de propagandă pentru o ramură sportivă completă, altă de utilă dezvoltării fizice”.

Am plecat de la Progresul Oradea cu convingerea că acolo unde există entuziasm și interes, sportul se dezvoltă pe toate planurile, reușind să se constituie și într-un mijloc de educație, așa cum este cazul cu vrednicii sportivi ai I.J.G.C.L.-ului orădean.

Eftimie IONESCU

EXEMPLUL OMULUI DE SUFLET

De foarte mulți ani, de pe cînd băteau mingea ca licean pe stadionul „Avîntul” din Reghin, am urmărit cu admirație un om care era sufletul sportului din micul orașel. Crosurile, atît de îndrăgite la Reghin, concursurile de schi și sântuș care ne chemau la Pădurea Rotundă, acțiunile sportive sîrbătorești din parc căpătau parca suflu din energia, priceperea și dăruirea acestui om. Numele lui, cunoscut de toți copiii, Liviu Maior. Liviu și-a dedicat întreaga viață sportului, cu o modestie pe care rar am mai întîlnit-o și pe care i-o elogiem și acum, pentru că el, Liviu Maior, secretar al asociației sportive Voința din Reghin, este la fel ca acum 25 de ani.

În întîlnim mereu la numeroase acțiuni ale „Daciadei”, la finale pe țară ale sportului de masă, prezent alături de reprezentanții Reghinului, iar dacă reporterul nu a fost la o competiție, el ne relatează faptele, fiind unul dintre corespondenții harnici ai ziarului nostru. Dacă Reghinul a dat de-a lungul anilor peste 30 de campioni republicani, mai

ales în sporturile tehnico-aplicative, un merit îi revine lui Liviu Maior. El, însă, cu modestia lui admirabilă, răspunde: „Lasă, omule! Nu-i datorია iubitorilor de sport să fie grădnicii arenelor sportive? Oamenii muncii iubesc sportul, muncesc și trebuie să le creăm condiții să se destindă prin sport. Copiii învață și avem datorია să-i educăm pentru a iubi și sportul, și munca”.

L-am întîlnit de curînd la un concurs republican de navomodele (se numără printre cadrele de specialitate ale federației). Cu toate că în ultimii ani l-au înecorat nedorite crize de inimă, Liviu este la fel cum îl știam de prin liceu: zîmbitor, exact în tot ceea ce face, amabil și modest. Cum merge, Liviu? „Bine, omule! Acum, în preajma lui 23 August am inițiat cîteva competiții omagiale tradiționale. Vîno, că al ce vede...”

Fii mereu așa, „omule”, ca exemplu pentru mulți alții!

Viorel TONCEANU

ARE, N-ARE MOTIVE... FACE CONTESTAȚIE

De la o vreme, bîntuie în automobilismul nostru sportiv un concurent pe nume Silviu Dinu, legitimat la C.S.U. Pitești. Figură foarte cunoscută, concurentul la care ne referim nu se face remarcat prin vreo performanță deosebită (departele el așa ceva), el printr-o pastune lesită din comun pentru... contestații. În lumea curselor automobilistice, contestația nu este ceva neobișnuit, orice concurent convins că un partener de întrecere a adus mașinii sale de concurs transformări nepermise de reglement avînd dreptul să ceară verificarea acestui fapt. Au existat cazuri, de-a lungul anilor, și ele au fost judecate cu competență și discernămint de comisiile tehnice special constituite pentru aceasta. Nu trebuie înțeles însă că contestația poate fi

făcută cu ușurință, oricînd și oricum. Și aceasta, nu numai pentru că ar contraveni eticii sportive, ci și pentru că verificarea contestației înseamnă demontarea unor părți ale mașinii, printre care cea mai vizată este... motorul! El bine, nu este de neglijat nici faptul că orice contestație trebuie însoțită de o garanție variînd între 300 și 3000 de lei, sumă din care se retine valoarea moneperii verificării solicitate.

Toate acestea sînt valabile pentru concurenții „obișnuiți”. Ele nu acționează în cazul lui S.D. care, vorba lui nenea Ianu, are, n-are motive... face contestație. Așa se face că la cursa de viteză în coastă de la Măgura a făcut reclamație împotriva mașinilor sportivilor Trască și Pirvulescu (pentru care a depus garanție

2 600 lei). În „Marele premiu al Bucureștiului” a... bînuit pe Pirvulescu și pe Andronic (garanție — 6 000 lei), iar la Baia Mare din nou în colimator Pirvulescu, contestat indirect, printr-un coechipier (1300 lei). Este ușor de înțeles că atitudinea arogantă, expresiile lignitoare, certurile provocate de acest concurent, contrastanță cu atmosfera generală de respect reciproc și de sportivitate din această disciplină în care calmul și concentrarea nervoasă joacă un rol deosebit, inclusiv în apărarea integrității mașinii și concurentului. Și, ca și cînd n-ar atunze aroganța lui S. D. („Piașco orielt, dar să se desfacă motorul lui!”) el este „sprînjint” și de soția sa cu o tonalitate mult mai înaltă și mereu gata să scoată din geantă mîile necesare...

Numerosi sportivi și tehnicieni și s-au adresat verbal sau în scris, dezaprobind asemenea atitudine. „Mă se rupe inima —

ne spunea F. Surloiu, vechi tehnician, aflat în comisiile de verificare a contestațiilor — cînd văd, că trebuie desfacut un motor încheat cu grîjă, cu cheltuieli. Îi stric pur și simplu, îi lau, dacă-i demontez, de pildă, chijulasa, circa 30 la sută din putere”.

Este regretabil să constatăm că Clubul sportiv universitar Pitești nu vede ceea ce vede de atîta timp toată lumea. Ba, mai mult, deși are datorია să asigure dezvoltarea activității sportive în rîndurile STUDENȚILOR și absolvenților respectivi într-un cadru puternic educativ, nu numai că nu la pozie față de cel care pune sub semnul întrebării seriozitatea clubului prin exagerări unanim dezaprobrate, dar și mai și sprînjina, lăsfîndu-se prins în „hora” unor asemenea exagerări.

Chiar are C.S.U. Pitești atîția bani de aruncat pe contestații nefondate?

Modesto FERRARINI

CAIACUL ȘI CANOEA AU NEVOIE DE O COTITURĂ RADICALĂ ÎN PREGĂTIRE ȘI ATITUDINE FAȚĂ DE MAREA PERFORMANȚĂ!

Plecați la cea de a 17-a ediție a campionatelor mondiale de caiac-canoe de la Belgrad cu îndreptățită speranță pentru o comportare la înalt nivel, reprezentanții noștri au realizat un bilanț pozitiv în cursele de fond, cucerind o medalie de aur în proba de C2 — 10 000 m (Ivan Patzaichin — Toma Simionov), una de argint la K4 — 10 000 m (Anghel Coman, Ion Jigarov, Petrică Dimofte, Florin Dumitrescu) și una de bronz (prin Gheorghe Titu) la C1 — 10 000 m, dar, spre surprinderea tuturor specialiștilor, frumoasa tradiție a flotei noastre de aur, ca și rezultatele din sezonul premergător marii competiții de pe lacul Ada Ciganlija, au fost înfrângute TOCMAI ÎN PROBELE OLIMPICE! Deși primele confruntări, din serii, lăsau să se întrevadă o evoluție ascendentă, care să plaseze pe caiaciștii și canoistiștii noștri — ca de altădată ori în ultimele decenii — în lupta pentru medalii, iată că, din cele 15 echipaje care și-au câștigat dreptul de a evolua în finalele celor 18 probe de viteză înscrise în program, nici unul nu s-a întors acasă cu medalia promisă sau așteptată.

Dacă adăugăm și faptul că trei echipaje (K4 — 500 și 1 000 m, K2 — 500 m) nu și-au câștigat nici măcar dreptul de a evolua în finala probelor respective, rezultat clar că la recenta ediție a C.M., disputată la cumpăna actualului ciclu olimpic, caiacul și canoarea românească au înregistrat un neașteptat REÇUL, fapt care dă mult de gândit în perspectiva reprezentării acestui sport la Jocurile Olimpice de la Los Angeles din 1984.

Iată de ce masa rotundă organizată de ziarul nostru își propune să contribuie la elucidarea cauzelor care au dus la această comportare generală nesatisfăcătoare și, mai ales, la punctarea măsurilor pe care specialiștii, factorii responsabili ai acestei discipline sportive din țara noastră le preconizează în vederea reinnoștrii șirului de succese ale caiacului și canoiei românești la viitoarele mari competiții.

Au participat: Corneliu Birsănescu (antrenor federal), Stavru Teodorov, Alexandru Skurka, Gheorghe Simionov (antrenori ai lotului reprezentativ), Constantin Novac (medicul lotului), Costică Tiron (cercetător).

Și chiar dacă n-au fost abateri disciplinare grave pe parcursul pregătirii, chiar dacă noi, federația, am înțeles să dăm credit cerințelor unor performeri legați de numele de pregătire propriu-zisă — tocmai din dorința de a crea liniștea necesară pregătirii —, iată că nu am cules roadele așteptate. De ce? Pentru că acești sportivi, trecând cu ușurință peste statutul firesc al performerului, au pășit în categoria vedetelor cu mofturi. Tot în acest context, cred că este cazul să mă refer și la un aspect remarcat din lotul nostru de la Belgrad, caiacistul Vasile Diba, fost campion olimpic. Mulți s-au întrebat dacă nu cumva Diba, la 28 de ani, a abandonat activitatea competițională. Nu! El s-a pregătit, însă numai în cadrul clubului Dinamo, fiind anul trecut sancționat, în cadrul lotului reprezentativ, pentru abateri disciplinare. În acest sezon el s-a prezentat la selecția pentru Regata Snagov, dar a înregistrat rezultate nesemnificative. A fost invins la simplu de Birlădeanu, iar la dublu, cu Eșeanu, n-a reușit să se impună. Nici clubul Dinamo nu a susținut cum trebuie revenirea acestui sportiv în prim-plan. Dacă Vasile Diba nu își va reconsidera poziția în calitate de reprezentant al caiacului românesc, cu obligația pe planul marii performanțe, numai talentul nu-l va putea asigura încluderea de drept în lot.

S. TEODOROV: „În sinul lotului nostru relația antrenor-sportiv nu și-a găsit întotdeauna formula potrivită pentru că unii selecționabili au crezut că de vreme ce antrenorii se arată dispuși să discute în particular, de la caz la caz, orice problemă îi frământă, programul de pregătire

poate fi contestat sau... nelămurit. De aici și pînă la a se ajunge ca Ion Birlădeanu să... impună selecția fratelui său Bimă, chiar dacă erau alți candidați mai indicați, este o mare distanță. De la concesiile făcute acestuia de a i se înlocui, în timpul pregătirii de iarnă, schiul cu alergarea, pînă la a-l accepta formarea acestui caiac de dublu — pe motiv că primează „omogenitatea“ — este un lanț al slăbiciunilor care arată că noi, antrenorii, factorii responsabili ai pregătirii, trebuie să fim mai exigenți cu sportivii ȘI CU NOI ÎNSȘINE, să nu cedăm în fața actelor de indisciplină și nervozitate, să nu fim concesiivi pe drum, pentru că în final nu ajungem unde trebuie!“

C. BIRSĂNESCU: „Cei doi reputați specialiști care în anul trecut au contribuit direct la marile performanțe ale flotei noastre reprezentative, Radu Hutân și Nicolae Navasart, au fost solicitați, și în acest an, în calitate de consilieri, la pregătirea sportivilor fruntași. N-au participat, însă, în nici un fel la pregătirile lotului, fiind probabil uitați anii când — la rîndul lor — antrenorii ai lotului fiind, solicitați — și primeau! — ajutorul celorlalți tehnicieni!“

C. NOVAC: „Cred că se resimte acum nevoia unui climat de încredere și înțelegere față de lotul de caiac-canoe. Mai ales din partea cluburilor, a marilor unități sportive bucureștene Dinamo și Steaua, principalele furnizoare de selecționabili. Nu știu cum să caracterizez, dar pot să spun — cu durere — că au fost chiar unii din familia noastră nu prea mare a caiacului și canoiei, care pur și simplu s-au bucurat de însușirea de la Belgrad...“

Se impun căi noi în depistarea și lansarea viitorilor campioni

C. BIRSĂNESCU: „Pentru mărirea potențialului caiacului și canoiei noastre în perspectiva J.O. din 1984 s-a întinerit lotul reprezentativ. Consider, însă, acum, după rezultatele nesatisfăcătoare de la ediția '82 a C.M., că acest proces a fost prea brusc, chiar dacă rezultatele tinerilor sportivi — înregistrate mai cu seamă pe pistele de acasă — promiteau. Nu aș putea spune că nu avem pe cine ne baza în continuare, pe tinerii performeri în devenire, ca de exemplu Lețcaie, Geantă, Fedosei, ori canoistiștii Nenciu, Olaru, Gurel, Bețiu. Aceasta nu înseamnă însă că schimbul de ștafetă este ca și rezolvat. Nu avem asigurată schimbul de mîine la fete, în spatele lui Patzaichin și Simionov nu se întrevăd două siluete asemănătoare, Birlădeanu este încă fără contracandidat (poate de aceea își permite ce își permite...). «Acțiunea gigantilor», menită să depășească pentru marea performanță elemente foarte bine dotate fizic din rîndul tineretului (o acțiune asemănătoare a dat rezultate excelente la canotaj), inițiată de federație și care își va vădi rezultatele mai ales în următorul ciclu olimpic, nu va avea succes deplin decît dacă este completată permanent de acțiuni de selecție în cadrul tuturor secțiilor din țară. Problema selecției — factor esențial pentru perspectiva disciplinei noastre — nu poate fi rezolvată doar la nivelul federației!“

C. TIRON: „...mai ales că, dacă îmi permiteți să completez, antrenorul federal este obligat să afecteze mult prea mult timp unor probleme organizatorice

mărunte, în dauna concepției, a coordonării procesului de pregătire! După cum foarte bine s-a observat la Ada Ciganlija, selecția și orientarea pregătirii își vădește originalitatea și, mai ales, eficiența pe criteriul vitezei, ceea ce obligă și specialiștii noștri la o reconsiderare — teoretică și practică — în lansarea viitorilor performeri!“

C. BIRSĂNESCU: „Într-adevăr, la Belgrad s-a constatat extinderea spectaculoasă a numărului de țări care intră în competiția pentru medalii și puncte. Dacă, pînă nu de mult, doar 7-8 școli de caiac-canoe își disputau locurile fruntașe, acum numărul lor s-a dublat; din 29 de țări participante 26 au punctat, iar 15 au figurat în clasamentul pe medalii. Aceasta arată că schimbul de generații se face în multe țări cu bune rezultate, că noi trebuie să fim pregătiți pentru a ne putea confrunța în 1984, la Los Angeles, cu apariții inedite, cum au fost acum, Alan Thompson (Noua Zeelandă) Einar Rammussen (Norvegia) etc.“

G.H. SIMIONOV: „După părerea mea vîrstă contează mai puțin la canoisti. Exemplele de longevitate sportivă în marea performanță, ale lui Ivan Patzaichin, Tamaș Wichmann (Ungaria), sînt grăitoare în acest sens. Rezultă că veteranii trebuie «păstrați» și folosiți cu grijă, în timp ce alți tineri trebuie căutați și formați la școala muncii, a seriozității, numitor comun fiind viața sportivă, cu cerințele ei cotidiene în care nu intră numai antrenamentul, hrana și somnul, ci și pasiunea, dăruirea pentru sportul ales.“

Medaliile s-au pierdut... pe drum, între volum și intensitate

C. BIRSĂNESCU: „Procesul de pregătire, efectuat conform planului, rezultatele anterioare din concursuri și întreceri de verificare, precum și datele controloanelor medicale, ale testelor biochimice, toate ne arătau — înainte de 29 iulie, data debutului în recenta ediție a C.M. — o evoluție în creștere a performanțelor sportivilor noștri. Deci, speranțe pentru atingerea obiectivelor propuse. Ele trebuiau să se concretizeze atît în titluri mondiale, cît și în obținerea unor medalii de argint și de bronz, punctele-cheie constituindu-le probele de C2 — 1 000 m, K1 — 500 și 1 000 m, K2 — fete, adică reeditarea pozițiilor fruntașe de către Ivan Patzaichin — Toma Simionov, Ion Birlădeanu și Agafia Buhaev — Maria Ștefan. Iată însă, că, vorba proverbului, socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din țîrg. De ce? Chiar dacă din punct de vedere medical toți sportivii noștri aveau un bun potențial competitiv, chiar dacă indicii funcționali ne arătau o formă sportivă în creștere, s-a dovedit că atotziutorul cronometru nu arată la un moment dat totul. Vreau să spun că dacă din punct de vedere al volumului, procesul de pregătire conceput și condus de noi s-a dovedit viabil, neglijat a fost celălalt factor important — INTENSITATEA. Aceasta este explicația principală, după părerea mea, a eșecului din probele de viteză, acolo unde factorii specifici au fost direct influențați. La cele arătate s-a adăugat, bineînțeles, un factor conjunctural: vînt puternic pe primele culoare, acolo unde majoritatea echipajelor noastre au fost aruncate de sorți. Dar, de bună seamă, ar însemna să vîrîm capul în nisip dacă nu am aminti și faptul că unii dintre sportivii noștri, mai ales vicecampionul mondial de pînă mai ieri, Ion Birlădeanu, au concursat fără cea indispensabilă mobilizare în întrecere, singura capabilă să materializeze pregătirea în obținerea unui loc pe podium. Sau, măcar într-un rezultat onorabil!“

C. NOVAC: „...Și totuși, înaintea acestor campionate mondiale am avut cele mai puține probleme de sănătate din ultimii ani! Cu excepția lui Eșeanu — restabilît cu puțin timp înainte de start, după dureri intercostale, și care s-a dovedit totuși a fi unul dintre cei mai combativi concurenți, luptînd pînă la ultima picătură de energie — toți ceilalți sportivi (așa cum au arătat toate controalele efectuate la Centrul de medicină sportivă) au avut o bună stare de sănătate. Mai mult: capacitatea aerobă dovedea valori excelente, de adevărați maratonisți. Dar, așa cum s-a mai spus, capacitatea anaerobă nu prezenta aceleași valori, solicitînd îmbunătățiri. Îmbunătățiri care nu s-au dovedit a fi, din păcate, eficiente. Eu cred că țesutul țîrzie pe apă, la 8 martie (de fapt, anul acesta, mai mult pe gheață decît pe apă), ne-a handicapat. Dacă sportivii noștri au un bun potențial biologic, pentru a-l transforma în potențial valoric este nevoie, după părerea mea, de o mare intensitate în pregătire, dar și de înalte calități moral-volitiv. Subliniez acest fapt printr-un exemplu: dacă ar fi fost să ne luăm numai după biotimul lui Patzaichin pentru zilele competiției, mercurul nostru campion... nu ar fi avut șanse la medalii!“

S. TEODOROV: „Cauza principală a eșecului înregistrat în probele olimpice a fost teama noastră — a tehnicienilor care am răspuns de pregătirea lotului — de antrenamente intensive. Bîzîndu-ne pe datele medicale, pe timpuri foarte bune înregistrate înainte de C.M., ne-a fost pur și

simplu teamă să nu dăm peste cap — cum se spune — sportivii, adică să nu-i aducem în stare de supraantrenament, de oboseală fizică și nervoasă. Ne spunem că este suficient să-i păstrăm la pragul atins. Dar să nu uităm și alte cauze. Bunăoară, formarea cu mare înțiriere a echipajelor (abia după Regata Snagov), promovări ce s-au dovedit hazarde, rabataturi în pregătire (deosebi în cea din iarnă), cedarea în fața unor mofturi de vedetă.“

A. SKURKA: „Trebuie să recunosc că nici nu ne gîndeam ca dubloul nostru feminin de caiac (Agafia Buhaev — Maria Ștefan) să nu urce pe podium, mai ales că în principalele curse dinaintea campionatelor mondiale, respectiv la regatele Moscova și Snagov, nu s-au clasat mai jos de poziția a 2-a, în luptă foarte strînsă cu celelalte două mari favorite: echipajele din R.D.G. și U.R.S.S. Iar dacă remintim că dubloul nostru — vizibil marcat de vînt potrivit și în largul lui pe primele culoare neadăpostite de lîzeră — a ocupat locul 4, doar la 12 sutimi de „bronz“, rezultat că am fost foarte aproape de atingerea obiectivului propus. Nu trebuie să uităm, desigur, că noi am plătit tribut și unei pregătiri deficitare în iarnă, cînd nu am putut evita intemperii anotimpului rece, așa cum au făcut principalele noastre adversare: R.D.G., Ungaria, Suedia, U.R.S.S. În 1979 am procedat și noi la fel, pregătindu-ne din timp, în perioada de iarnă,

De la condiția performerului, la „condițiile“ vedetei cu mofturi

C. BIRSĂNESCU: „O mare deziluzie a însemnat, pentru noi toți, comportarea total sub așteptări a sportivului Ion Birlădeanu, creditat înainte de confruntarea de la Belgrad, nu numai de noi, ci și de ceilalți specialiști din lume, cu mari șanse pentru podium în cursele de viteză. El însuși credea că nu va putea rata medalia de aur la 1 000 m, stare de spirit afișată chiar la primul start al probei. De aici, însă, și pînă la incredibila renunțare la luptă din finală, atunci cînd a văzut că a pierdut contactul cu plutonul fruntaș, a

în Iugoslavia, și atunci la C.M. din vară sportivii noștri au obținut 9 medalii. Oricum, fără a cuceri medalii, fetele noastre au punctat în clasamentul general pe națiuni, ocupînd locul 4 (13 p) după R.D.G. (27), Ungaria (22), Suedia (21) și înaintea U.R.S.S. (12)“.

C. TIRON: „La Văluog, lotul nostru reprezentativ a intrat în ultimele pregătiri dinaintea campionatelor mondiale cu mult sub baremul de 5 000 km parcursi pe apă. Altfel spus, lucrul specific se afla în suferință! Degeaba pui accentul în pregătire pe volum, dacă atunci cînd se conturează, în marile regate internaționale, din luna mai, un plafon valoric edificator în perspectiva mondialelor, caiaciștii și canoistiștii noștri se află abia la începutul antrenamentelor pe apă! De aceea, în confruntări precum cele de la Mechelen (Belgia), Moscova, Brandenburg, sportivii noștri sînt întrecuți — adeseori net — neavînd nici măcar posibilitatea unei comparații reale. Deci, după părerea mea, nu trebuie să ne intereseze numai cantitatea, ci și calitatea pregătirii care, așa cum arată EXPERIENȚA NEFERICITĂ a ultimei ediții a C.M., în cazurile reprezentanților noștri s-a năruit intensitate. Pundîm însă accentul, în pregătirea care va urma — vizînd J.O. din 1984 — pe intensitate, va trebui să nu neglijăm un alt aspect important — cel al refacerii. Este cert că pînă la această oră nu am realizat încă sarcina esențială a stabilirii modelului de pregătire pentru Los Angeles '84. Ultima noastră șansă se numește «1983», așa încît pregătirea pentru ediția viitoare a C.M. va trebui să aibă în fața acest obiectiv“.

fost o distanță uriașă. Aproape la fel s-a întimplat și în finala de 500 m, cu diferența că de această dată Birlădeanu a condus pe prima parte a traseului, ca apoi să cedeze, clasîndu-se pe locul 7. Scăderea de ritm în timpul curselor, cedarea cu ușurință în momentele dificile, lipsa de mobilizare, de dăruire a caracterizat — din păcate — și pe alți caiaciști și canoisti ai noștri prezenți la ultimele „mondiale“ din Iugoslavia: Emil Birlădeanu, Gheorghe Nițu, Angelin Vetea, Ion Geantă, Alexandru Ghura.

● În pofida insuccesului înregistrat de caiacul și canoarea românească la ultima ediție a campionatelor mondiale de la Belgrad, potențialul real al celor mai buni sportivi din această disciplină are cote valorice competitive. Numai că spre a le atinge, în special, la momentul de virf al sezonului competițional — campionatele mondiale și Jocurile Olimpice —, PROCESUL DE PREGĂTIRE TREBUIE JUDICIOS ALCĂTUIT, printr-o corelare adecvată a tuturor factorilor antrenamentului.

● Între neglijarea intensității în procesul de pregătire și scăderea ritmului în timpul curselor pe lacul Ada Ciganlija, ratarea unor finaluri în probele de

viteză (acolo unde s-a înregistrat, de fapt, cel mai vizibil recul în comportarea reprezentanților noștri) este o legătură directă. Ea a reieșit cu pregenanță din discuțiile cu cei care au participat la masa rotundă, ceea ce denotă că factorii responsabili au și tras concluziile de rigoare în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1984. Numai astfel va dispărea discrepanța dintre rezultatele din sezonul premergător competiției nr. 1 și cele înregistrate acolo, în lupta pentru medalii.

● SELECTIA va trebui să țină cont de viitor numai de valoarea autentică și nu de factori conjuncturali, în timp ce alcătuirea și rodarea echipajelor în competiții

importante, edificatoare pentru selecționeri, vor trebui făcute din vreme.

● Indisciplina, mofturile de vedetă, starea de nervozitate, transformată uneori în apatie chiar în timpul curselor — iată un lanț al slăbiciunilor care trebuie înlăturat cu fermitate de către federația de specialitate, de cîci chemați să răspundă de pregătirea lotului reprezentativ. Stilul concesiiv de muncă s-a dovedit pînă la urmă păgubitor, influențînd negativ eforturile depuse în pregătire.

● Selecția și promovarea viitorilor performeri nu poate fi o problemă numai a organelor centrale de sport, celula de bază rămîine secția, avînd în antrenorii din țară ochii cei mai avizați. Schimbul de generații este evident, la această oră, la jumătatea actualului ciclu olimpic. Cu atît mai mult se impune, deci, o grijă deosebită pentru păstrarea „fondului de aur“ a sportivilor căliți în marile bătălii, concomitent cu aducerea tinerelor speranțe, în timp util, la plafonul marii performanțe. Și prin „timp util“ înțelegem Los Angeles 1984, pe lacul Casitas.

Pagină realizată de Paul SLĂVESCU și Vasile TOFAN

Marți a avut loc la Federația română de caiac-canoe, analiza comportării sportivilor români la recentul campionat mondial din Iugoslavia, în prezența conducerei C.N.E.F.S., ședință la care au luat parte sportivi, antrenorii, specialiști și membri ai biroului federal. Lipsurile și greșelile care au generat comportarea nesatisfăcătoare de la acest campionat mondial au făcut obiectul unei analize profunde, în spirit critic și autocritic, cu deplină responsabilitate. Sportivii și tehnicienii s-au angajat să lichideze în cel mai scurt timp lipsurile constatate, arătate și în discuțiile din această pagină, pentru ca flota românească a caiacului și canoiei să poată fi numită și după Olimpiada de la Los Angeles „flotila de aur“!

Potrivit documentelor vremii, primul concurs de atletism în România a avut loc în anul 1882, adică exact cu un secol în urmă! El s-a datorat inițiativei unui tânăr farmacist bucureștean, Louis Schmettau, care, în timpul studiilor, la Viena participase la diferite concursuri; de viteză și în care, nu o dată, obținuse victoria. La București el a reușit să adune un grup de 30-40 de elevi de la liceele „Sf. Sava” și „Matei Basarab”, cu care a înființat prima „Societate română de alergări pe jos”.

IOLANDA BALAS

În cadrul acestuia, potrivit practicilor sportivilor străini, „atleții” bucureșteni participau la diferite antrenamente, pe alele Cismigiului sau la „Sosea” (sos. Kiselef), din martie până în iunie 1882, când a avut loc primul concurs, la care ne-am referit. Era vorba de o competiție pe două zile, cuprinzând probe de alergări pe 100 m, 200 m, 300 m, 400 m, 800 m, 1500 m, 200 m garduri și 350 m obstacole. În prima zi au concurat elevii din

„cursul superior”, în ziua a doua, cei din „cursul inferior”. De remarcat că la ultima probă Schmettau a alergat încercat cu... 3 kg de plumb pentru ca, în acest fel, să echilibreze, cit de cit, întrecerea. „Societatea română de alergări pe jos” a fost desființată însă în 1885 și, odată cu ea, competiția pe care o organizase. Sămînța odată aruncată a prins însă a rodi, într-un loc sau altul, în București și în alte colțuri ale țării. Din noianul de întimplări atletice, reținem pe aceea din anul 1907. Cu prilejul comemorării bătăliei de la Leipzig, în cadrul concursurilor sportive, studentul român Lazăr Breyer a câștigat finala la 100 m în 11.3/5 s, în fața a 14 concurenți și a ...10.000 de spectatori.

Ziarele și revistele bucureștene anunțau organizarea a tot felul de campionate: „Universul” din 27 august 1908: „Ieri au avut loc cursele pe jos pentru campionatul României” (Lazăr Breyer a câștigat la 100 m, dar și la... 2000 m!), „Revista Automobilă” din august 1910 comentează „campionatul alergărilor pe jos din țară” concurs de o deosebită amploare, la care bucureșteanul I. Sfetcu a câștigat la 100 m, iar cîmpineanul G. Cristinel a învins la 2000 m. Acestea, și încă altele, au fost doar precursoare ale primelor, cu adevărat, campionate naționale, desfășurate la București, la 8 iunie 1914, pe stadionul F.S.S.R. (Federația societăților sportive din România), actualul Stadion al tineretului, care a fost inaugurat cu acel prilej.

1914. Iată numele primilor campioni ai României: 100 m — T. Seceleanu 12,0, 200 m — Seceleanu 25,4, 400 m — Seceleanu 57,2, 800 m — R. Schmettau 2:18,8, 1500 m — W. Brandt 4:59,2, 2000 m — Schmettau 31,6, lungime — Schmettau 5,83, fără elan — I. Terzief 2,83 m, înălțime — I. Constantinescu 1,50 m, fără elan — Constantinescu 1,25 m, prăjină — Brandt 2,70 m, greutate — P. Sonda 9,83 m, disc — D. Săvulescu 27,23 m, suliță — Schmettau 37,90 m.

În 1916 a fost organizat, la București, primul campionat național de cros (8000 m — C. Dumitrescu și echipa Stadion Român s-au clasat primii). În acel an, de asemenea, a fost întocmit întiiul calendar săptămânal de concursuri (!), și s-a recomandat cluburilor ca antrenamentele atleților să se facă în tot timpul anului; s-a instituit „Concursul pentru titlul de atlet complet” și „Concursul micilor atleți” (pentru copii de 11-14 ani).

În 1919 un grup de atleți români a participat, la Paris, la Jocurile militare interaliatate. Cu excepția unui loc la ștafeta 2+4+8+1600 m, în rest rezultatele au fost foarte slabe. Cu

MIHAELA PENEȘ

acest prilej însă atletul Ion Constantinescu a adus în țară prima pereche de pantofi cu cule!...

În 1921 s-au desfășurat la

Cluj campionatele naționale cu participarea atleților din toate provinciile României, de asemenea au avut loc primele concursuri atletice feminine (în program figura numai săritura în înălțime!). Au fost omologate, în mod oficial, primele recorduri naționale, dar s-a ținut seama și de performanțe „record” anterioare.

În 1922 s-au înființat comisii de atletism regionale, care organizează campionate regionale. La 7 iunie, la Belgrad, a avut loc primul meci inter-țări (Iugoslavia — România 46-32).

În 1925 au avut loc la Brașov primele campionate naționale feminine (75 m — Nirisch 11,0, înălțime — Petri 1,35 m, lungime — Braun 4,34 m, greutate — Kilici 6,99 m, disc — Kilici 21,47 m, suliță — Birțler 19,23 m). Un an mai târziu a fost inaugurat la București stadionul din Dealul Spirii (actualul Stadion al Republicii), gazdă fidelă și de nădejde a multor și însemnate competiții ale atletismului nostru. După încă un an, la Arad s-au desfășurat primele campionate naționale de juniori, iar în 1928 este consemnată prima participare atlantică românească, la Jocurile Olimpice de la Amsterdam. În același an au avut loc: primul campionat de decatlon (campion Virgil Ioan — viitorul președinte al F.R.A.) și cele dintâi competiții feminine de marș. În sfârșit, să notăm, în 1929, participarea la prima editie — experimentală — a Jocurilor Balcanice, la Atena... Alte date de premiere: 1947 — campionatele naționale feminine de cros (senioare și junioare) la București, 1948 — campionatele naționale de junioare, la Brașov și prima ediție a Campionatelor internaționale ale României. Cu mindre consemnăm organizarea de către ziarul nostru a primei competiții de cros cu caracter de masă, premergătoare unor mari întreceri organizate de atunci an de an.

DE MÎINE, LA BUCUREȘTI

VIORICA VISCOPOLEANU

Jocurile Balcanice s-au născut — ei bine, da! — dintr-o... neputință! Neputința atleților din țările „peninsulei” de a obține, cit de cit, rezultate pe măsura adversarilor în disputele din arenele olimpice. Și cum gustul înfringerii este totdeauna amar, s-au gândit oficialii sportivi balcanici, prezenți la J.O. din 1928, la Amsterdam, să-l mai îndulcească! Și au discutat problema aceasta pe toate fețele, ajungând la concluzia că, pentru curmarea acelei „neputințe”, între altele, pentru creșterea valorii sportive, atleții balcanici au nevoie, înainte de toate, de o competiție a lor, un fel de școală, la care să învețe și, an de an, să se prezinte la examen!

Răspunzînd inițiativei lui Mihail Rinopoulos, președinte al SEGAS (forumul atletice din Grecia), delegații federațiilor din Bulgaria, România și Turcia, prezenți la Amsterdam, au hotărît punerea pe picioare, cu titlu experimental (n.n. — oamenii, pur și simplu, s-au speriat de propria lor îndrăzneală în gândire!), a unei competiții atletice, care să fie găzduită de Grecia, țară, oricum, mult mai avansată în acest domeniu și care avea experiența organizării primei Olimpiade a erei moderne, în 1896, și a unui „jubileu olimpic”, în 1906.

Așadar, la 27 septembrie 1929, în sala Comitetului Olimpic Elen, reprezentanții Bulgariei, Iugoslaviei, României și Greciei au semnat actul oficial de constituire a Jocurilor Balcanice, intitulat cum nu se poate mai simplu: ACORD. Documentul, semnat pentru România de regretatul Octav Luchide, stipula, printre altele, organizarea anuală a competi-

● Cea mai mondială decenii ● din ace...

Condiții stringente care... Iul. Am f. acesta a de întrecerea... considerați bere al Ec. Jocurile Ba... toria de mu... nice de ath... sportive) au ma competi... tului, o co... spune, cu fr

ției, căreia i regulamenta... mari valabil

Desfășurare... perimentale... atenian Pan... lejuir un r... butul com... între atleții... frunte a fos... țional, cu r... s-au aflat și... mâni: Dumi... țigătorii pro... componenții... de 1600+800... pe deplin s... șita întreceri... personale, și-au dat fr... an, tot în oi... Aeropolei. Din 1930 a

după

1. Români
2. Iugoslavi
3. Bulgari
4. Grecia
5. Turcia
6. Albania

al Balcaniade... vicisitudinile... dial l-au înt... însă competi... drumul, mai... strălucitoare... Primele ed... deși au avut l... cu mari dispa... zatorice pe t... lui, dar în l... bul și, respec... încumetă —... — să găzdui

1912 - Constituirea „Comisiei de alergări pe jos și concursuri”

Ne-am grăbit însă puțin, așa că trebuie să facem cale-ntoarsă cu 2 ani, nu de alta dar de anul 1912 se leagă alte două evenimente foarte importante ale atletismului nostru. La 26 și 27 mai a avut loc pe hipodromul din București cel dintâi campionat inter-școlar de atletism, competiție care s-a bucurat de mult succes, iar la 1 decembrie a fost înființată F.S.S.R. În cadrul acesteia, prima comisie care a fost constituită a fost cea de atletism, „alergări pe jos și concursuri”, care-și propunea „cooptarea în rândurile sale a unor oameni iubitori care să organizeze și să îndrume activitatea legată de practicarea atletismului”. Denumirea de „alergări pe jos” explică, în fapt, interesul major pentru aceste probe, iar cea de „concursuri” nu se referă la competițiile atletice propriu-zise, ci reprezintă după opinia noastră traducerea cuvintului francez „concours”, care desemnează în limbajul athletic categoria probelor de sărituri și aruncări!

De-a lungul anilor acest organism a avut mai multe denumiri, cea de Federație română de atletism datînd de la 2 noiembrie 1928. La acea dată F.S.S.R. a fost înlocuită de U.F.S.R. (Uniunea Federațiilor Sportive din Româ-

nia), care a decis schimbarea denumirii comisiilor pe ramură de sport în federații sportive. Trebuie arătat însă că în anul 1923 forumul atletice român se aflase la I.A.A.F. (Federația internațională de atletism amator). De asemenea, încă un fapt important este și acela că la constituirea sa, în 1912, forumul atletice român a fost al 22-lea existent, oficial, în întreaga lume!

Organizarea Comisiei de atletism și apoi a Federației a răspuns necesităților diferitelor perioade ale activității acestor importante ramuri sportive și s-a bucurat de sprijinul unor oameni înimoși și pasionați. La conducerea forumului atletice s-au succedat: Ion Cămărășescu (1912-15), George Iconomu (1915-18), Grigore Caracostea (1918-23), Aurel Leucuta (1924-26), G. Caracostea (1929-32), Emil Pălăngeanu (1933-34), I. Cămărășescu (1935-38), Em. Pălăngeanu (1939-40), Teodor Popovici (1940-41), Virgil Ioan (1941-44), Ioan Balcu (1945), V. Ioan (1946-48), Anton Ionescu (1948-49), Miron Constantin (1949-53), Manea Mănescu (1953-55), Mihail Florescu (1955-62), Emil Ghibu (1962-67), M. Florescu (1967-82), Marin Iliescu (1982).

1914 - Primul campionat național al seniorilor

Principala îndatorire a forumului atletice a fost dintotdeauna organizarea, propagarea și

desfășurarea activității. Cum am arătat, primul campionat național a avut loc în anul

1944 - O adevărată „explozie” de calitate!

Actul revoluționar, de importanță istorică pentru poporul român, înfăptuit la 23 August 1944, a marcat o cotitură deosebită și în activitatea de educație fizică și sport, partidul comunistilor acordînd acestor activități toată atenția și un sprijin multilateral, punînd-o la îndemîna maselor de oameni ai muncii, a întregului nostru tineret. O atenție specială a fost acordată atletismului, sport de importanță majoră în sistemul nostru de educație fizică, marcînd, sub toate aspectele, un salt de calitate cu totul impresionant. Exceptînd pasiunea statornică a oamenilor atletismului, acela și ieri și astăzi, în rest nu se poate face nici un fel de apropiere între activitatea de dinainte și cea de după 23 August 1944. Începînd cu, să zicem, baza materială și încheind cu rezultatele atleților, în absolut toate domeniile au fost înregistrate sporuri de mare valoare. Și cum cele mai spectaculoase lucruri în atletism sînt performanțele, care oglindesc, în fapt, attea și attea alte „amănunte” (selecție, antre-

neri, procesul de instruire, baza materială, cluburi etc.), ne vom referi, în cele ce urmează, la câteva dintre marile realizări ale atletismului nostru:

JOCURI OLIMPICE: 5 medali de aur, 4 medali de argint, 3 medali de bronz, 2 locuri IV, 5 locuri V, 6 locuri VI.

RECORDURI OLIMPICE: 8 medali de aur, 2 medali de argint, 1 medalie de bronz.

RECORDURI MONDIALE DE SENIORI: 25.

RECORDURI MONDIALE DE JUNIORI: 17.

CAMPIONATE EUROPENE (în aer liber): 2 medali de aur, 11 medali de argint, 2 medali de bronz.

Criterii, jocuri și campionate europene (pe teren acoperit): 8 medali de aur, 9 medali de argint, 16 medali de bronz.

RECORDURI MONDIALE DE SALĂ: 6. Toate acestea sînt realizări ale ultimilor decenii din secolul de atletism — competițional — în România!

PERFORMERII AI ATLETISMULUI ROMÂNIEI

ANDREI-BETINI Natalia (n. 1952) — Maestră emerită a sportului; componentă a echipei României, campioană mondială de cros în 1978, medaliată cu argint la individual și campioană europeană de sală la 1500 m în 1975 (4:14,7) și în 1979 (4:03,5), medaliată cu argint în 1976 (4:15,6) și 1978 (4:07,4); medaliată cu argint la C.E. de la Praga la 1500 m (3:59,80) și 3000 m (8:33,50); recordmană mondială de sală la 1500 m (4:05,0 — 1978 și 4:03,0 — 1979), recordmană mondială în aer liber: 1 milă (4:23,8 — 1977 și 4:22,1 — 1979); campioană mondială universitară în 1975 — 8:54,0 la 3000 m și în 1979 — 4:13,9 la 1500 m.

ARNAUT Ion (n. 1910) — antrenor emerit, Tehnician valoros al atletismului nostru, cu o activitate de multe decenii, de care se leagă multe din realizările atletismului din Timișoara și mai ales din Cluj-Napoca.

BALAS-SÜTER Iolanda (n. 1936) — Maestră emerită a sportului; cea mai mare atletă a României: campioană și recordmană olimpică la înălțime în 1960 — 1,85 m și 1964 — 1,90 m; a îmbunătățit și egalat de 14 ori recordul mondial de la 1,75 m în 1956 la 1,91 m în 1961; campioană europeană în 1958 — 1,77 m și 1962 — 1,83 m, medaliată cu argint în 1954 — 1,65 m; câștigătoare a criteriului european de sală în 1966 — 1,76 m. Neînvinșă din 1957 pînă în 1965! În 1961 deținea primele 64 de rezultate ale bilanțului mondial din toate timpurile. Campioană mondială universitară în 1967 — 1,66 m, 1969 — 1,80 m și 1961 — 1,85 m.

BENGA Ion (n. 1930). Antrenor emerit, cu mari merite în creșterea valorică a rezultatelor la aruncarea discului.

CARAIOȘOGLU Leonida (n. 1944). Medaliat cu argint la C.E. din 1969 — 1.31:06,6 în proba de 20 km marș.

CĂTINEANU Dorina (n. 1954). Campioană europeană de sală în 1975 — 6,31 m la săritura în lungime.

CIOCHINA Șerban (n. 1939). Maestru emerit al sportului; câștigător al criteriului european de sală în 1966 — 16,45 m la triplușalt; medaliat cu bronz la C.E. din 1970 — 16,47 m.

CONSTANTINESCU-NEHOI Olimpiu (n. 1909). Antrenor emerit. Reputat tehnician cu mari merite în dezvoltarea atletismului la Roman.

COPU Paul (n. 1953). Campion mondial universitar 1979 — 8:57,7 la 3000 m obstacole.

CORBU Carol (n. 1946). Maestru emerit al sportului; campion european de sală la triplușalt în 1973 — 16,80 m, medaliat cu argint în 1971 — 16,33 m, 1972 — 16,89 m, 1976 — 16,75 m; medaliat cu bronz la

C.E. din 1971 — 16,87 m și cu argint în 1974 — 16,68 m.

CRACIUNESCU IONESCU Florența (n. 1955). Campioană mondială universitară la aruncarea discului în 1981 — 67,48 m.

CUȘMIR Anisoara (n. 1962). A deținut, pentru cîteva minute, recordul mondial la săritura în lungime, cu 7,15 m, la 1 august 1982.

DIACONESCU (DIȚI) Maria (n. 1937). Medaliată cu argint la C.E. din 1962 — 52,10 m la aruncarea suliței. Campioană mondială universitară în 1957 — 52,38 m.

DINU Cristea (n. 1911). Maestru emerit al sportului. Unul dintre cei mai valoroși atleți români în alergările de fond, din anii '30 pînă în 1957.

FLOROIU Ilie (n. 1952). Campion mondial universitar în 1979 la 5000 m — 14:12,9 și 10000 m — 29:56,1.

GAZIBARA Georgeta (n. 1954). Componentă a echipei României campioană mondială de cros în 1978.

GHIPU Gheorghe (n. 1954). Campion european de juniori la 1500 m în 1973 — 3:45,8, medaliat cu bronz la campionatele europene de sală în 1975 — 3:45,4 și 1976 — 3:46,1.

IACOB Antoaneta (n. 1958). Componentă a echipei României campioană mondială de cros în 1978.

ILIE Savel (n. 1927). Maestru emerit al sportului; valoros alergător de 400 m plat și garduri, câștigător al Festivalului din 1955; 5 titluri de campion balcanic.

IOAN Sorin (n. 1934). Campion mondial universitar la triplușalt în 1961 — 15,93 m.

IOAN Șerban (n. 1948). Medaliat cu bronz la campionatele europene de sală la înălțime în 1970 — 2,17 m și la criteriul european 1969 — 2,14 m.

IOAN (BONCI) Virginia (n. 1949). Maestră emerită a sportului; campioană mondială universitară la săritura în înălțime 1,94 m în 1973. Medaliată cu argint la criteriul european de sală în 1968 — 1,76 m.

IONESCU Vall (n. 1960). Recordmană mondială la săritura în lungime, cu 7,20 m, la 1 august 1982. Medaliată cu bronz la campionatele europene de sală 1982 — 6,52 m.

IOVĂNESCU Cornel. Antrenor emerit. A fost specialist de renume, cu merite deosebite în dezvoltarea atletismului nostru. În ultimii ani ai vieții a muncit la Timișoara.

LOVIN (RAFIRA) Fița (n. 1952). Campioană mondială de cros individuală în 1982; medaliată de sală în 1979 la 800 m — 2:03.

MANOLIU Lia (n. 1932). A recordmană olimpică la aruncarea discului în 1956 — 43,50 m (IX), 1960 — 43,50 m (IX), 1960 — 43,50 m (IX).

MELINTE (BEȘLIU) Doina (n. 1952). Campioană mondială de sală la 800 m în 1982 — 2:00:39; c 1:57,81.

MENIS Argentina (n. 1949). Campioană mondială la aruncarea discului în 1968 — 67,32 m la Constanța. Medaliată cu argint la C.E. din 1970 — 67,32 m.

MOINA Ion (n. 1921). Primul român care a devenit campion mondial la săritura în înălțime, cu 10,4 m în 1946 și 1948.

PENEȘ Mihaela (n. 1947). Campioană mondială de cros în 1978; olimpică la aruncarea suliței în 1968 — 59,92 m; medaliată cu argint la C.E. din 1968 — 59,92 m; medaliată cu argint la C.E. din 1968 — 59,92 m; medaliată cu argint la C.E. din 1968 — 59,92 m.

PERȚA Nicolae (n. 1944). Campion mondial universitar la săritura în înălțime în 1969 — 6,7 a la 50.

POPA (POPEȘCU) Cornelia (n. 1954). Campioană europeană de sală în 1980 — 2,29.

PROTEASA Adrian (n. 1959). Campion european de sală din 1980 — 2,29.

PUICA (LUCA) Maricica (n. 1952). Campioană europeană de sală în 1982, componentă a echipei R 1978, fiind a cucerit și medali

ANESCRILOR

41-a BALCANIADĂ

competiție regională a atletismului valorică impetuoasă, în ultimicii mpici și alți mari atleți provenind

Jocurile din 1982, o nouă etapă calității performanțelor

și, evident, cele istorice au dus la r popularelor din acest colț de lume Balcanică, inclusiv pe tărîmul sportu-precizare privind sportul pentru că nu se poate mai bine ce poate însemna înțelegere. Ei bine, acești Balcani, altor vremi ca fiind „butoiul cu pulă la iveală, prin cooperare pașnică, vârată instituție sportivă, unică în isportului mondial. Căci Jocurile Balca- fotbal și apoi la peste 20 de ramuri la instituționalizarea lor, în 1929. prier regional din întreaga lume a spor- că și viabilă, care a trecut, cum se destule momente dificile.

cadrul În 1937 a fost rindul Bucu- restiului s-o facă. Și eforturile n-au fost zadarnice pentru că, ce mai vorbă. Balcaniada aceea de pe stadionul din Dealul Spirii, al Academiei Naționale de Educație Fizică, avea să ră- mină cel mai important mo- ment — considerat chiar ca un punct de referință! — al atletismului nostru dinainte de Eliberare. Organizarea foarte bună, primirea călduroasă și îndatoritoare pentru toate de- legațiile participante, întrecerile spectaculoase și, peste toate, buchetul neașteptat de victorii ale atleților noștri au făcut ca tradiționala superiori- tate elenă să fie, pentru prima oară, amenințată, căci echipa Greciei a totalizat 120 p iar cea a României 104 p! Au ob- ținut atunci victorii, mult a-

MENTE BALCANICE

Total	de puncte		după numărul titlurilor câștigate			
	Bărbați	Femei	Total	Bărbați	Femei	
5,5	4 356,5	2 869	1. Iugoslavia	335	264	71
0,5	5 069,5	2 001	2. România	316	184	132
3	3 762	2 738	3. Bulgaria	282	157	125
1,5	4 587,5	464	4. Grecia	240	238	2
5,5	3 341,5	114	5. Turcia	35	33	2
3	38	15	6. Albania	-	-	-

plaudate de un public cald, care descoperea frumusețea incomparabilă a gestului athletic: Artemon Ghîțescu 100 m — 10,9; Nicolae Iordache 200 m — 21,9 și 400 m — 49,1; Cristea Dinu 10.000 m — 32:43,4; Nicolae Gurău greutate — 14,31 m și Francis Nemes, Iordache, Adalbert „Pițu” Kovacs și Ghițescu, componenți ai stafetelor de 8+4+2+100 m. În cele 11 ediții ale J.B.A. care s-au desfășurat pînă la

SC

componență a echipei României medaliată cu argint în cursa z la campionatele europene de

erită a sportului. Campioană și ului în 1968 — 53,28 m. Deține olimpike: 1952 — 42,65 m (VI), n (III), 1964 — 56,97 m (III),

Campioană europeană de sală mondială universitară în 1931 —

emerită a sportului; record- în 1972 — 66,58 m la Izmir și gînt în 1972 — 65,06 m; meda-

emerit al sportului la atletism. pean în anii de după război:

emerită a sportului. Campioană — 60,54 m, medaliată cu argint t la C.E. din 1966 — 56,94 m; 5 — 59,22 m.

cu bronz la Criteriul european

. Maestră emerită a sportului; — 1,85 m; medaliată cu argint 70 — 1,82 m și bronz în 1971 —

mondială universitară la săritura

at cu bronz la campionatele eu- titura în înălțime.

Campioană mondială de cros în campioană mondială de cros în onz la individual; medaliată cu

BĂRBAȚI

100 m	10,19	Petar Petrov (B)	Ankara 1977
200 m	20,71	Nicolaus Angelopoulos (G)	Sofia 1980
400 m	45,64	Zeljko Knapic (I)	Sarajevo 1981
800 m	1:45,73	Luciano Susancj (I)	Sofia 1974
1 500 m	3:40,4	Petre Lupan (R)	Izmir 1972
5 000 m	13:42,4	Michael Koussis (G)	Salonic 1978
10 000 m	28:19,52	Ilie Floroiu (R)	Celje 1976
Maraton	2:16:25,6	Franjo Mihalic (I)	Belgrad 1956
3 000 m ob.	8:26,9	Paul Copu (R)	Atena 1979
110 mg	13,68	Plamen Krastev (B)	Sarajevo 1981
400 mg	49,44	Rok Kopitar (I)	Sofia 1980
20 km marș	1:27:23,60	Alik Basrief (B)	Sarajevo 1981
Lungime	8,27	Nenad Stekic (I)	Atena 1979
Triplu	17,04	Dimitrios Michas (G)	Sarajevo 1981
Înălțime	2,21	Vasilios Papadimitriou (G)	Atena 1973
		Vasa Komnenic (I)	Sofia 1980
Prăjină	5,50	Ive Ioncev (B)	Sarajevo 1981
Greutate	20,32	Valin Stoev (B)	Sofia 1974
Disc	65,50	Velko Velez (B)	Atena 1979
Suliță	44,68		Celje 1976

Începerea conflagrației mon- diale au obținut victorii ur- mătorii atleți români: Lazăr Bodea 37,98 m la ciocan și Ni- colae Ilie 3.14:04,6 la maraton în 1930. Alexandru Fritz 14,16 m la greutate și Petre Havalet 39,76 m la disc în 1931. Fran- cisc Nemes 51,4 la 400 m și Ludovic Gall 3.20:41,0 la ma- raton în 1932, același Gall 3:02:41,0 în 1933 și 3:07:40,0 în 1934. Cristea Dinu 5 000 m 15:51,8 și Bondoc Ionescu- Crum 6,82 m la lungime în 1936. Dinu 10.000 m — 32:15,2 în 1938 și Pompiliu Stoichi- țescu 6,83 m la lungime în 1939.

Aceste Balcaniade, fără ex- cepție, au fost însă apanajul atleților greci care le-au domi- nat autoritar și le-au câștigat, de cele mai multe ori, detașat. Este semnificativ, în această privință, și faptul că ei au obținut aproape 150 de victorii individuale, unele dintre acees- tea însoțite și de performanțe notabile, cum au fost 14,8 s la 110 mg a lui Hristos Mantikas în 1934 sau 53,9 s la 400 mg, tot a lui, în 1937, ori 50,11 m la aruncarea discului a lui Ni- kolaos Syllas în 1939. Era mult, desigur, față de... 1928, dar încă prea puțin!

Cu totul altă situație înțim- nim la reluarea J.B.A. după război, și aceasta se datorește într-o foarte mare măsură aportului calitativ al atleților din România și Bulgaria, dar și al celor din Iugoslavia,

colț de lume s-au ridicat cam- pionii olimpici precum Iolanda Balaș, Mihaela Penes, Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu și Ivanka Hristova, precum și mulți medaliați cu argint și bronz între care, Ruhi Sarialp (Turcia — III triplu) în 1948, Franjo Mihalic (Iugoslavia — III maraton) și Georgios Rou- banis (Grecia — III prăjină) în 1956, Ilcana Silai (România — II 800 m) în 1968, Valeria Ștefănescu (România — II 100 mg), Argentina Menis (Romă- nia — II disc), Diana Iorgova (Bulgaria — II lungime), Ior- danka Blagoeva (Bulgaria — II înălțime), Vasilka Stoeva (Bulgaria — III disc) în 1972, Nikolina Ștereva (Bulgaria — II 800 m), Maria Vergova (Bulgaria — II disc) în 1976,

LIA MANOLIU

Petar Petrov (Bulgaria — III 100 m) în 1980 etc. De aici, din Balcani, s-au afirmat re- cordmanii mondiali și continen- tiali, numeroși campioni euro- peni, în aer liber și în sală, campioni europeni de juniori etc. Dealtfel, ni se pare foar- te edificator faptul că pe li- sta celor mai bune performanțe ale atleților din Balcani figu- rează câteva cifre cu totul de- osebite, printre care și unele care sînt sau au fost recorduri mondiale: 7,20 m la lungime Vali Ionescu, 21,89 m la greu- tate Ivanka Hristova, 71,80 m la disc Maria Vergova-Petko- va, 71,88 m la suliță Antoan- eta Todorova etc.

Toate acestea au contribuit la întărirea prestigiului com- petiției balcanice, care a deve- nit, astfel, nu doar cea mai veche dintre competițiile re- gionale ale atletismului mon- dial, ci și una dintre cele mai valoroase. Această valoare, care exprimă nemijlocit creș- terea calitativă a însăși activi- tății atletice în fiecare din țar- rile „peninsulei”, este tot mai evidentă de la o ediție la alta.

argint la campionatele europene de sală din 1982 la 3 000 m — 8:54,26. Recordmană europeană — o milă — 4:21,82 în 1981.

SARUCAN Vasile (n. 1945). Medaliat cu bronz la campionatele euro- pene de sală din 1971 — 7,88 m la săritura în lungime.

SILAI (GERGELY) Ilcana (n. 1941). Maestră emerită a sportului, Medaliată cu argint la J.O. din 1968 — 2:02,5 la 800 m; campioană europeană de sală la 1 500 m în 1978 — 4:07,1. Remarcabilă prin lon- gevitatea ei competițională la înalt nivel valoric.

SŪTER Ioan (n. 1927). Antrenor emerit. Două dintre elevele sale, Iolanda Balaș și Viorica Viscopoleanu, au fost campioane olimpice. Finalist el însuși la săritura în înălțime la J.O. din 1952.

SUMAN (FILIP) Mariana (n. 1951). Medaliată cu bronz la C.E. din 1974 — 1:59,8 la 800 m; medaliată cu bronz la campionatele europene de sală din 1978 — 2:03,4; câștigătoare a finalei „A” a „Cupei Europei” în 1975 — 2:00,6.

ȘTEFĂNESCU (BUFANU) Valeria (n. 1946). Maestră emerită a spor- tului. Medaliată cu argint la J.O. din 1972 — 12,84 la 100 m.g.; meda- liată cu argint la campionatele europene de sală din 1973 — 8,16 s la 60 m.g. și cu bronz în 1974 — 6,39 m la lungime.

TOBOC Horia (n. 1955). Medaliat cu bronz la campionatele europene de sală în 1980 — 46,86 la 400 m.

TREYBAL Edith. Polisportivă de mare valoare. A făcut parte din reprezentativele țării la schi-fond, inot — bras și atletism. În 1953 a alergat o milă în 5:00,3 — cel mai bun rezultat mondial pe această distanță (recordul lumii a început să fie omologat abia din 1967!). UITZ Rudolf. Primul atlet român care a figurat în listele europene: locul 3 cu 43,90 m la aruncarea discului în 1919.

VAMOS Zoltan (n. 1936). Maestrul emerit al sportului; medaliat cu argint la C.E. din 1962 — 8:37,6 la 3 000 m obstacole.

VISCOPOLEANU (BELMEGA) Viorica (n. 1939). Maestră emerită a sportului. Campioană olimpică și recordmană mondială la săritura în lungime în 1968 — 6,82 m; campioană europeană de sală în 1970 — 6,56 m, medaliată cu bronz în 1971 — 6,53 m; medaliată cu argint la C.E. din 1969 — 6,45 m.

ZIMBREȘTEANU Gheorghe (n. 1929). Antrenor emerit. Reputat specia- list al atletismului, de mai mulți ani antrenor federal.

ZÖRGÖ-RADULY Eva (n. 1954). Câștigătoare a finalei „A” a „Cupei Europei” în 1979 — 66,28 m la aruncarea suliței; campioană mondială universitară în 1979 — 67,20 m.

RECORDURILE JOCURILOR BALCANICE

Ciocan	72,94	Emanuel Dulgherov (B)	Sofia 1980
Decathlon	7 838	Atanas Andonov (B)	Sofia 1980
4x100 m	39,33	Bulgaria	Sofia 1974
4x400 m	3:05,32	Iugoslavia	Sofia 1974

FEMEI			
100 m	11,15	Stefka Pepova (B)	Sofia 1980
200 m	22,83	Liliana Ivanova (B)	Salonic 1978
400 m	59,98	Jelica Pavlicic (I)	Sofia 1974
800 m	1:57,5	Svetla Zlateva (B)	Atena 1973
1 500 m	3:57,4	Totka Petrova (B)	Atena 1979
3 000 m	8:47,51	Maricica Pulic (R)	Salonic 1978
100 mg	13,15	Valeria Ștefănescu (R)	Sofia 1974
400 mg	56,68	Iordanka Filipova (B)	Salonic 1978
Lungime	6,70	Diana Iorgova (B)	Izmir 1972
Înălțime	1,95	Liudmila Jecceva (B)	Sarajevo 1981
Greutate	21,11	Verginia Veselinova (B)	Sofia 1980
Disc	69,00	Maria Petkova (B)	Sofia 1980
Suliță	67,10	Eva Zörgö-Raduly (R)	Atena 1979
Heptathlon	5 796	Emilia Penceva (B)	Sarajevo 1981
4x100 m	43,81	Bulgaria	Sofia 1980
4x400 m	3:27,8	Bulgaria	Sofia 1980

Și aceasta se va întâmpla, sîm- tem siguri, și acum la Bucu- rești, la întrecerile celei de a 41-a ediții a Balcaniadei care va fi găzduită de marele sta- dion din parcul sportiv „23 August”, care, în trecut, fie spus, se arată a fi o gazdă tot mai bună pentru disputele atleților.

În anii care s-au scurs de la reluarea șirului Balcaniade- lor, cum am arătat, o contribu- ție însemnată la succesul competiției și-au adus și re- prezentanții atletismului nos- tru. În afara celor ale căror nume, într-un fel sau altul, le-am amintit astăzi, aici, fie-ne permisă acum evocarea unora dintre performeri noș- tri care, prin eforturile lor, au dat strălucire disputelor: aler- gătorii de fond Constantin Grecescu, Andrei Barabaș, Ni- colae Mustață și Gheorghe Ce- fan, viteziștii Gheorghe Zam- firescu și Valeriu Jureă, sări- torul Adrian Samungi, aruncă- torii Alexandru Bizim, Gheor- ghe Popescu, Gh. Costache,

Nicolae Bindar, Iosif Nagy, decatlonistul Vasile Bogdan, precum și atletele Ioana Luță- Țintorescu, Mariana Goth-Con- dovici, Florica Oțel, Ana Roth- Sălăgean, Olimpia Cataramă, Elena Tăriță etc.

Această competiție, cum am arătat o adevărată instituție sportivă, a fost, pentru atitea și atitea generații de atleți, școală, dar și mijloc de consa- crare internațională, o perma- nentă posibilitate de verificare concretă a activității de selec- ție și instruire din atletismul fiecărei din țările balcanice și, mai presus de toate, a fost, este și va fi o dispută priete- nească, între atleții și atletele din Albania, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, România și Turcia. Pentru cei mai vîrstnici, care au îmbătrînit odată cu... Bal- caniada, nu există o mai mare bucurie, în această privință, decît aceea de a vedea că ma- rea competiție pe care, într-un fel sau altul, au slujit-o, an de an, a atins strălucirea de astăzi.

CALEIDOSCOP — Balcaniadele atletice

În diverse colțuri de lume au loc astăzi fel de fel de competiții sportive, așa numitele com- petiții regionale. Prima dintre acees- tea au fost Jocuri- le Balcanice de atletism, experimen- tate în 1929 și ofi- cializate în 1930. E- diția a 41-a a aces- tui, într-adevăr, tradi- ționalele manifesta- ții atletice inter- naționale are loc, de mine pînă du- minică, în Capitală...

„Este a șasea oară cînd Bucureștiul găzduiește întrecerile atleților din Balcani. Precedentele ediții au avut loc în 1937, 1950, 1964, 1970, 1975 și fiecare în parte și toate la un loc s-au bucurat de mult succes, ceea ce credem că se va în- tîmpla și acum.

Celelalte 35 de ediții au fost orga- nizate de următoar- ele orașe: 13 ori — Atena (1930, 1931, 1932, 1933, 1936, 1939, 1963, 1967, 1960, 1965, 1966, 1973, 1979), 3 ori — Sofia (1958, 1963, 1969, 1974, 1980), 4 ori — Istanbul (1935, 1940, 1965, 1967) și Belgrad (1938, 1954, 1956, 1961), 2 ori — Za- greb (1934, 1971), Ankara (1962, 1977) și Sarajevo (1966, 1981), 1 dată Izmir (1972), Celje (1976) și Salonic (1978).

Fiind adoptată propunerea Federa- ției române de atletism, începînd din anul 1957, în paralel cu întrecerile masculine, au fost organizate și întreceri feminine. De atunci, fără în- trerupere, disputele fetelor s-au desfășurat an de an, cu un mare succes, u- neori chiar mai mare decît cel al băieților.

Singurele re- corduri mondiale înregistrate la Bal- caniade au fost rea- lizate, dealtfel, de atlete! În 1959, pe Stadionul Republi- cii, Iolanda Balaș a trecut peste sta- cheta înălțată la 1,85 m (ce uriașă ni se părea atunci această înălțime!), iar în 1972, la Iz- mir, Argentina Me- nis a aruncat discul la 66,58 m (un zbor care părea că nu se mai termină!). Din păcate, recor-

„Jurăm ca la Jocurile Balcanice de atletism să concu- ram în mod loial, să respectăm regulamentele care le conduc, să participăm în spirit prietenesc, pentru gloria sportului și onoarea țării noastre!” JURAMINTUL BALCANIC (se rotește în cadrul Festivității de deschidere la fiecare ediție a J.B.A.)

dul Argentinei a fost doar de scurtă durată deoarece, chiar în aceeași zi, la Moscova, Falma Melnik a obținut 66,76 m. În sfîrșit, în august 1973, pe stadionul Karaiskakis din Atena, semifon- dista bulgară Zvetla Zlateva a alergat 1:37,5 (1:37,48) îm- būntățind cu o se- cundă recordul ves- germanceli Hilde- gard Falck.

Steagul bleu al Jocurilor Balca- nice de atletism a fost adoptat în 1960, la Congresul ordi- nar al J.B.A. de la Atena. El a fost realizat după mode- lul artistului-grafi- cian român, regre- tatul Radu Veluda, fost maestru al sportului la rugby. Acest steag va fi înălțat vineri pe catargul stadionului „23 August”, iar duminică seara va fi încredințat Federa- ției de atletism din Turcia, orga- nizatoarea ediției de anul viitor a com- petiției.

Echipa Iugo- slaviei la stafeta de 4 x 400 m deține o remarcabilă per- formanță: câștigînd consecutiv 12 titluri balcanice, din 1970 încoace. Dealtfel, alergătorii iugo- slavii au fost cam- pionii la această probă de 23 de ori în 40 de ediții...

Săritura în înălțime și cea în lungime au fost probele la care țara noastră a avut cel mai mulți atleți campioni balcanici: Cornel Porumb (1950 și 1961), Eu- gen Duca (1962), A- lexandru Spiridon (1964 și 1966), Șer- ban Ioan (1967, 1969 și 1971), Con- stantin Cristea (1976), respectiv Bondoc Ionescu- Crum (1936), Pom- piliu Stoichițescu (1939), Adrian Sa- mungi (1965, 1966, 1968), Vasile Săru- can (1970, 1972), Ștefan Lăzărescu

(1975) și Dumitru Iordache (1977).

În schimb, la prăjină, în 40 de ediții n-am avut de- cît un singur câști- gător, Anton Cornel în 1973 (4,90 m).

Competiția balcanică este diri- jată de Congresul care are loc anual în orașul care găz- duiește întrecerile seniorilor. În rest, de bunul mers al activității se ocupă secretarul perma- nent al J.B.A., ales prin rotație. Au în- deplinit această funcție: Artur Ta- kac (Iugoslavia) 1957—60, Dimitrios Xiruhakis (Grecia) 1960—64, Todor To- dorov (Bulgaria) 1964—68, Victor Fi- rea (România) 1968—72, Refik Tagai (Turcia) 1972—76, Miloš Velekovic (Iugoslavia) 1976—80, Georgios Marce- los (Grecia) din 1980. Ultimul a fost alergător la 110 m garduri, iar în 1962 (14,4) și 1964 (14,7) a fost campion balca- nic.

Atletul cu cele mai multe victorii balcanice a fost hurdlerul grec Hris- tos Mantikas care, la primele ediții ale competiției, a cu- cerit 20 de titluri, la 110 mg și 400 mg. În această privință trebuie remarcată și performanța Io- landei Balaș care a câștigat titlul balca- nic la înălțime de 9 ori consecutiv.

În 1957 la Ate- na și în 1963 la Hel- sinki s-au desfășu- rat înțîniri între re- prezentativele mas- culine ale Bal- canilor și Scandina- viei. Din reprezen- tative au făcut par- te atleți din Bulga- ria, Grecia, Iugo- slavlia, România și Turcia, respectiv din Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia. Ambele meciuri au fost câștigate de nordicii cu 243—177 și 265,5—171,5.

CAMPIONII ÎN VERVĂ, SCORUL ETAPEI !

Dinamo a început jocul ca o furtună de vară, ploiestenii... și-au deschis umbrela cu întârziere și în numai oot minute era 2-0! A înscris mai întâi (min. 4) IORDACHE, după o rapidă combinație în careu, apoi DUDU GEORGESCU și-a deschis seria în urma unui schimb de pase cu Văetus. Pe-

DINAMO 6 (2)
PETROLUL PLOIEȘTI 0

Stadion Dinamo; teren foarte bun; timp frumos; spectatori - circa 20.000. Șuturi: 29-11 (pe poartă: 17-5). Cornere: 6-11. Au marcat: DUDU GEORGESCU (min. 8, 67 și 77), IORDACHE (min. 4 și 73), MULȚESCU (min. 87).

DINAMO: MORARU - I. Marin, Al. Nicolae, DINU, STREDIE - MULȚESCU, Custov, Augustin (min. 78 Dragnea) - Iordache, DUDU GEORGESCU, Văetus (min. 78 Sertov).

PETROLUL: Haralambie - COJOCARU, Stanciu, Butufel, Toma - Ștefănescu, COZAREC (min. 80 Bratoșin), Grigore - N. Lazăr (min. 68 Gălățeanu), Simaciu, LIBIU.

A arbitrat foarte bine Cr. Teodorescu (Buzău); la linie: I. Cruceanu (Tecuci) și I. Stănescu (Iasi).

Trofeul Petchovschî: 9.
La speranțe: 2-1 (0-1).

trolul simte amenințarea unui mare scor, devine mai prudent în apărare, campionii se relaxează puțin după ce simt că și-au asigurat victoria, așa încît, oină la sfîrșitul primei părți, nu mai înregistrăm evenimente deosebite, afară de ocazia lui Grigore (min. 21), la care Moraru respinge excepțio-

nal, și „capul” peste bară al lui Mulțescu din min. 35.

După pauză, Dinamo își dă seama că nu e destul să cîștige ci... are și niste obligații de echipă campioană și reprezentantă a țării în C.C.E. Jocul gazdelor se iutește și „se ascute”, au ocazii mari. Dudu (min. 48) și Custov (min. 64), după care urmează o serie de goluri, toate spectaculoase: în min. 67, Mulțescu centrează și DUDU GEORGESCU înscrie cu capul; în min. 73, IORDACHE sutează cu stîngul, pe jos, din marginea careului, „bătîndu-l” pe Haralambie care, cu un minut înainte, apăraseră un penalty (faut Butufel asupra lui Văetus) executat de Dudu; în min.

PITEȘTI, 11 (prin telefon)

La minutul 17 Iorgulescu este eliminat din teren (pentru injurii la adresa arbitrilor de centru) și jocul - echilibrat pînă atunci, cu frumoase promisiuni - pierde din calitate devenind o luptă aspră între atacul prea pripit al gazdelor și apărarea sobră, bine organizată a oaspeților. Evident, în aceste condiții F. C. Argeș își creează mai multe ocazii de a înscrie și este de două ori foarte aproape de deschiderea scorului: în min. 25 ratează însă Jurcă, pentru ca în min. 28 Speriatu să aibă o inspirată intervenție de ultim moment la o acțiune a lui

77, centrarea lui Văetus este reluată cu capul de DUDU GEORGESCU - cel mai frumos gol al meciului; în min. 81, Custov sutează în bară; în min. 87, MULȚESCU fixează scorul printr-o execuție de mare rafinament. Dinamo cîștigă ușor, autoritar, arătînd o mare vervă în special în final. Petrolul, în ciuda scorului, a dat o replică onorabilă. Putea marca în min. 51 (Grigore). Se poate însă consola, cît de cît, prin... raportul de cornere (5 în plus față de Dinamo!) și prin faptul că... i-a dat, totuși, lui Moraru ocazia să fie remarcat.

Radu URZICEANU

VICTORIE ÎN 10 OAMENI !

Moiceanu. Și după pauză continuă presiunea formației piteștene la poarta lui Speriatu. Mingile cad una după alta „ploaie” în careul bucureștenilor, de unde sînt respinse cu regularitate spre centrul terenului. Timpul se scurge încet, dar se scurge în defavoarea gazdelor, nervii încep să cedeze, făcînd loc brutalităților, gesturilor nesportive, mîmularilor și printre ele și cîtorva momente de veritabilă „coridă”, cu Iovănescu, Terheș și Cristian în rolurile principale. În min. 72 vine prima lovitură de teatru: o minge lungă respinsă de apărarea bucureșteană îl găsește demarcat pe M. SANDU care după o cursă scurtă trimite frumos cu bolid de la 25 m peste Cristian leșit inoportun din poartă: 0-1. În min. 76 este 0-2! FL. GRIGORE plecat pe contraatac din jumătate proprie de teren înscrie calm, plasat. Gazdele par neputincioase să mai schimbe soarta meciului. Ele

F.C. ARGEȘ 1 (0)
SPORTUL STUDENȚESC 2 (0)

Stadion „1 Mai”; teren foarte bun; timp frumos; spectatori - circa 15.000. Șuturi: 18-3 (pe poartă: 8-4). Cornere: 12-2. Au marcat: M. SANDU (min. 72), FL. GRIGORE (min. 76) și IGNAT (min. 85).

F. C. ARGEȘ: Cristian - M. ZAMFIR, Badea, Stancu, Tulpan - IGNAT, Moiceanu (min. 33 Toma), IOVĂNESCU - Jurcă, Radu M, Turcu (min. 57 Mergelatu).

SPORTUL STUD. ȘPERIATU - M. MARIAN, CAZAN, Iorgulescu, Munteanu M - Șerbănică, PANĂ, O. IONESCU - FL. GRIGORE, M. SANDU (min. 73 Bucureșcu), Terheș (min. 83 Munteanu M).

A arbitrat foarte bine R. Petrescu; la linie: L. Măreșan (amb M Brașov) și I. Dima (Sighișoara).

Cartonașe galbene: M. ZAMFIR, CRISTIAN, IGNAT, IORGULESCU, TERHEȘ.

Cartonașe roșii: IORGULESCU.
Trofeul Petchovschî: 8.
La speranțe: 0-1 (0-0).

vor reuși totuși să reducă din handicap în min. 85 prin IGNAT și... numai atât.

Mihai IONESCU

Mircea M. IONESCU

TRADIȚIA SE PĂSTREAZĂ

PETROȘANI, 11 (prin telefon).

Partida inaugurală oficială pe noul stadion din Petroșani n-a fost de bun augur echipei locale, ea însemnînd un semiesec pentru jucătorii de la Jiul care chiar dacă și-au dominat colos adversara n-au reușit să înscrie golul victoriei. A fost un meci fără strălucire pentru că oaspeții au pus pret numai pe defensivă, iar Jiului nu prea i-a mers jocul, neacomodîndu-se, se pare, cu noul cîmp de joc. Primele 20 de minute au fost plate, fără nici o situație de finalizare. Abia în min. 20. Sălăjăn expediază primul sut spre poarta lui Cimpeanu, dar și acesta ocolește buturile ieșene. În min. 22, Varga, singur, de la 6 m reia slab și Cimpeanu reține. În min. 27 primul sut sănătos: autor Varga cu o „bombă” de la 20 m care... mușcă din „transversală”. Cavai șomează și este „trezit” din letargie abia în min. 30 cînd prinde fără dificultate balonul centrat de Sigmirean. Repriza secundă avea să fie ceva mai animată. Jiul, instalîndu-se în jumătatea de teren adversă, atacă neconștient dar „centralii” ieșeni (B. Grigore și Ursu) sînt imbatabili și astfel partida... curge spre un scor alb. Scorul putea fi deschis totuși de Lasconi (min. 47). Vi-

JIUL PETROȘANI 0
POLITEHNICA IAȘI 0

Stadion Jiul; teren foarte bun; timp frumos; spectatori: 10.000. Șuturi: 14-4 (pe poartă: 5-1). Cornere: 18-3.

JIUL: Cavai - V. Popa, Rusu, VIZITIU, P. Grigore (min. 46 Stancu) - ȘUMULANSCHI, Varga, DINA - Sălăjăn, Lasconi (min. 63 M. Marian), BĂLUȚA.

POLITEHNICA: CIMPEANU - Oprea, B. GRIGORE, URȘU, Ciocrlan - Paveluc (min. 58 AGACHI), SIMIONAȘ, Florea - Sigmirean, Nemțeanu, C. Ionescu (min. 78 Căndănu).

A arbitrat foarte bine M. Stoianescu; la linie: V. Constantinescu și P. Balas (toți din București).

Cartonașe galbene: FLOREAN.
Trofeul Petchovschî: 10.
La speranțe: 2-0 (0-0).

zitiu (min. 48), din nou Lasconi (min. 55 - sut violent în bară). Dina (min. 68 - „ghiu-lea” de la 30 m în „transversală”). Două contraatacuri ieșene erau să schimbe soarta partidei. Sigmirean (min. 71 - pătrundere solitară încheiată cu un sut imprecis) și Simionas (min. 88), cînd piciorul salvator al lui Rusu a evitat... surpriza. Și astfel tradiția se păstrează. Poli Iasi fiind parcă o specialitate a remizelor la Petroșani.

Gheorghe NERTEA

DOUĂ PUNCTE ASIGURATE ÎN PRIMELE 45 DE MINUTE

Portarul Pavel respinge un nou atac al bucureștenilor.

Foto: I. MIHAIȚA

Oaspeții s-au dovedit la începutul partidei mai vioi și mai insistenți în atac, lor aparținîndu-le primele șuturi (Savu - min. 5, Alexandru -

min. 7) și primele două cornere (min. 9). Și totuși, prima mare ocazie a avut-o Steaua (min. 10), cînd Barbu, singur cu portarul la aproximativ 11 m de buturi, a șutat în adversar. Și pe fundalul unui joc anost a căzut primul gol, IOVAN șutînd surprinzător de la aproximativ 30 m, portarul vilcean Pavel rămînid fără replică. Marea ratare a echipei oaspete s-a consumat în min. 35, cînd Carabageac a șutat peste poartă dintr-o foarte bună poziție, de la numai 10 m. În min. 43 o acțiune individuală a lui D. ZAMFIR s-a soldat cu al doilea gol al echipei militare.

Cu puțin timp după reluare, Barbu ține să doboare „recordul” ratării din prima repriză, nereușind să înscrie nici de la un metru de poarta adversă! Un atac neregularitar al portarului Nițu asupra lui Stanca (min. 70) este trecut cu vederea de arbitrul Neculescu, care a arbitrat în nota meciului. Și tot STANCA, virful de atac vilcean introdus după pauză, s-a dovedit a fi cel mai periculos jucător al Chimiei, șutînd foarte bine în min. 74 și obligîndu-l pe Nițu să res-

STEAUA 2 (2)
CHIMIA RM. VILCEA 1 (0)

Stadion Steaua; teren excelent; timp călduros; spectatori - circa 20.000. Șuturi: 11-7 (pe poartă: 4-3). Cornere: 5-4. Au marcat: IOVAN (min. 17), D. ZAMFIR (min. 43), respectiv STANCA (min. 79).

STEAUA: Nițu - ANGHELINI, IOVAN I, Sameș, Fodor - Mureșan, T. Stolca (min. 45 Balint), St. Popa - D. Zamfir, Cimpeanu, Barbu (min. 70 Majoru).

CHIMIA: Pavel - Basno (min. 80 Cincă), Catargiu (min. 46 STANCA), Udrea, Bojonea - Alexandru, Iovan M, Carabageac - Teleșpan, SAVU, Gîngu.

A arbitrat satisfăcător Ș. Neculescu; la linie: I. Tănase (ambli din Tîrgoviște) și A. Gheorghe (P. Neamt).

Cartonașe galbene: GINGU.
Trofeul Petchovschî: 10.
La speranțe: 6-0 (3-0).

pingă în extremis în corner, pentru ca în min. 79 el să treacă cu ușurință printre fundașii steluști și din interiorul suprafeței de pedepsă să înscrie în colțul lung: 2-1.

În ultimele zece minute, echipa gazdă în loc să replice cu vigoare, se complăce în același joc lent, fără orizont, în timp ce Chimia trăgea de timp...
Paul SLAVESCU

SCORUL PUTEA FI MAJORAT ÎN FINAL

TG. MUREȘ, 11 (prin telefon)

Joc de tatonare în primul sfert de oră al partidei, fără nici un fel de probleme pentru cei doi portari Moise și Naste. Abia în perioada minutelor 17-19 se derulează, la poarta oaspeților, câteva faze care se puteau solda cu gol. A fost mai întâi un șut foarte puternic al lui C. Ilie, respins în extremis de Moise. Lovitura de colț, executată extrem de periculos de Bôlôni îl găsește, însă, din nou la post pe portarul timișorenilor. Cîteva secunde mai tîrziu, Cernescu scapă singur spre poartă, Moise iese, dar „noștarul” mureșenilor sutează pe diagonala careului, cu puțin pe lingă poartă. Scăpați cu fața curată din acest „forcing”, timișorenii își string rîndurile, se apără în continuare exact și, în min. 35 gazdele au mari

emoții: Palea „fură” balonul de la Ispir, îl pasează lui Gluchici, care, însă, întîrzie șutul.

După pauză, A.S.A. mărește tempoul acțiunilor de atac și ocaziile clare de gol se înmulțesc la poarta lui Moise. În min. 54, Fanicî saltă balonul peste Moise, dar și peste poarta goală, pentru ca trei minute mai tîrziu, Szabo - ajuns singur în careul timișorean - să suteze tare în bară, mingea ricoșează pînă la Cîrciumaru, care, surprins, o joacă cu mina și penaltyul acordat prompt de arbitru este transformat impecabil de către BÔLÔNI: 1-0. Și după gol, echipa gazdă continuă să se afle pe poziții avansate, în min. 76 Cîrciumaru scoate o minge grea dintre Fanicî și Cernescu, după care același Fanicî (min. 84) și C. Ilie (min. 86) ratează

A.S.A. TG. MUREȘ 1 (0)
„POLI” TIMIȘOARA 0

Stadion „23 August”; teren foarte bun; timp frumos; spectatori - circa 8.000. Șuturi: 16-5 (pe poartă: 8-0). Cornere: 11-1. A marcat: BÔLÔNI (min. 57 din penalty).

A.S.A.: Naste - SZABO, Ispir, BÔLÔNI, Galî - Monokl (min. 59 Jeneș), Both II (min. 59 Biro I) - C. ILIE - Clorcer, Fanicî, CERNESCU.

POLITEHNICA: MOISE - Șunda, Păltînișan, CÎRCIUMARU, Murar - Vițănescu (min. 71 Bocănici), ȘERBĂNOIU, Neamtu (min. 46 Cîrcișon), Lehman - PALEA, Gluchici.

A arbitrat foarte bine I. Crăciunescu; la linie: N. Dinescu și A. Mîțaru (toți din Rm. Vilcea).

Cartonașe galbene: MURAR.
Trofeul Petchovschî: 10.
La speranțe: 2-4 (2-1).

din poziții ideale majorarea scorului.

Laurențiu DUMITRESCU

JOC BUN, GOL ÎNTÎMPLĂTOR

C.S. TIRGOVIȘTE 0
F. C. OLT 1 (1)

Stadion Municipal; teren bun; timp excelent; spectatori - circa 13.000. Șuturi: 14-4 (pe poartă: 4-3). Cornere: 8-1. A marcat: ROTARU (min. 17).

C.S. TIRGOVIȘTE: Volnea - Niculescu, ENE, Dumitrescu, Pitaru - Constantin, I. Marin, Kalo - Greaca (min. 67 Aelene), Cojocaru (min. 46 Radu Viorel), Isala.

F.C. OLT: Arlicu - BARBULESCU, Bumbescu, Ionașcu, Onuțan - Șoarece, CAJOI, Rotaru - STATE, Iomoni (min. 46 Sisoa, min. 80 Prepeșniță), PIJURCA.

A arbitrat slab D. Petrescu (București); la linie: I. Coroman (Oradea) și V. Ciocan (Bistrița).

Cartonașe galbene: I. MARIN, PI-TARU, ONUȚAN, ȘOARECE. Trofeul Petschovski: 10. La speranțe: 6-0 (4-0).

TIRGOVIȘTE, 11 (prin telefon)

Un joc bun al formației din Scornicești, care a demonstrat azi, în fața întregului stadion, că va avea un important rol de jucat în acest campionat. Într-adevăr, F.C. Olt a fost superioară tactic formației locale și a practicat un joc la ciștiș, ceea ce până în cele din urmă i-a reușit. Cum spuneam, victoria este absolut meritată,

ea a fost obținută în urma unei lovituri libere la o fază neclară. Ce s-a întâmplat? În min. 17, Pitaru este în duel cu State și cade. Arbitrul flueră și indică lovitură liberă în favoarea oaspeților, deși a părut că cel faultat a fost Pitaru și nu State. ROTARU execută lovitura liberă, de la aproximativ 20 m. și Volnea, neatent, primește unicul gol al partidei.

C.S. Tirgoviște se avintă în atac, dar majoritatea acțiunilor formației sînt respinse de apărarea grupată și elastică a formației F. C. Olt, care, în plus, a contraatacat foarte periculos. Dintre marile ocazii ale meciului sînt amintim pe cele din min. 37, 44 și 53, cînd Niculescu, Kalo și Ene expediază balonul cu capul, pe lângă poartă. F. C. Olt răspunde cu câteva contraatacuri, care fie că sînt respinse de Voinea, cu piciorul, din afara careului (min. 39 și 43), fie că Șoarece (min. 75) sau Pîrșcă (min. 81) greșesc cu puțin în fața. Și partida se încheie cu două posibilități de egalare ale formației tirgoviștene, risipite de Isala (min. 77) și Ene (min. 84).

Mircea TUDORAN

OXIGEN PENTRU HUNEDORENI

HUNEDOARA, 11 (prin telefon).

„Dacă Corvinul nu mai e... Corvinul de anul trecut?” Cu această întrebare și cu îndolala în suflet au venit la stadion mii de spectatori și cu teamă au început jocul hunedoreni. Noroc că ea s-a risipit repede. În min. 3, Gabor a făcut o cursă frumoasă pe extremă, centrînd precis la DUMITRACHE, care s-a înălțat și a expedit, cu capul, spectaculos, balonul în plasă: 1-0. Speranțe și desindere în tabăra gazdelor care încep să „țeasă” în teren promițînd un joc bun. F.C. Bihor, de care se temuseră atîta, nu se arată deloc periculoasă, ci preocupată doar de apărare, așa că jucătorii Corvinului au preluat sigur bagheta, beneficiînd și de aportul remarcabil la înaintare al fundașilor laterali Rednic și Bogdan. Ocaziile de gol „curg” însă în zadar: în min. 7 - Rednic trage puternic de la 6 m peste poarta goală; min. 14 - mingea centrată de Bogdan trece lin prin fața porții fără ca cineva să intervină; min. 22 - Vrinceanu trimite balonul cu capul în bară. În min. 44, mingura ocazie a orădenilor. Grosu a trimis razanțu la bară!

La reluare, abia în min. 70, se succed două faze notabile: Tirmoveanu trimite ba-

CORVINUL 3 (1)
F. C. BIHOR 0

Stadion Corvinul; teren bun; timp frumos; spectatori - circa 9.000. Șuturi: 20-7 (pe poartă: 11-2). Cornere: 11-4. Au marcat: DUMITRACHE (min. 3) TIRNOVEANU (min. 73), PETCU (min. 75, din 11 m).

CORVINUL: Ionță - Rednic, Gălan, ANDONE, Bogdan - ONCU, Klein, PETCU - Gabor (min. 50 TIRNOVEANU), Dumitrache, Vrinceanu.

F.C. BIHOR: Bojtor - Nițu, ZARE, Biszoc, Kiss - Grosu, KUN JI, Pușcas (min. 13 Mureșan) - Lupău (min. 65 Roatăș), NEDELICU, Georgescu.

A arbitrat bine M. Salomir; la linie: M. Man (ambii din Cluj-Napoca) și I. Velea (Craiova).

Cartonașe galbene: GEORGESCU.

Trofeul Petschovski: 9. La speranțe: 2-3 (2-3).

lonul în bară, iar la contraatacul care a urmat Nedelicu, aflat la 5 m de poartă, uluit, în loc să șuteze, sare peste balon! Dominarea hunedorenilor se concretizează totuși: min. 73 - combinație frumoasă între Klein, Petcu și TIRNOVEANU, încheiată cu un șut precis al celui din urmă: 2-0; min. 75 Bogdan, faultat de Nițu, obține „11 m”, pe care-l transformă, precis, PETCU: 3-0.

Modesto FERRARINI

GOLURI MULTE, DOUĂ DIN PENALTY

F.C. CONSTANȚA 4 (2)
F.C.M. BRAȘOV 2 (1)

Stadion „1 Mai”; teren bun; timp frumos; spectatori - circa 20.000. Șuturi: 15-7 (pe poartă: 12-5). Cornere: 9-7. Au marcat: PETCU (min. 3 și 20 - din penalty), GACHE (min. 47), BĂTRINEANU (min. 84), respectiv BENȚA (min. 36 - din penalty) și I. POPESCU (min. 66).

F.C. CONSTANȚA: Costas - Purcărea, ZAHIU, Antonescu, TURCU - Drogeanu (min. 14 I. Moldovan), GACHE, I. CONSTANTINESCU - Buduru (min. 65 Bătrineanu), Penlu, PETCU.

F.C.M. BRAȘOV: Chpa - Ștefan, Hîntea, Naghi (min. 9 Panache), Manciu (min. 62 Bălan) - I. POPESCU, BATACLU, Spirea - LACATUȘ, Paraschivescu, BENȚA.

A arbitrat bine Cr. Maghar; la linie: Gh. Manta și M. Niculescu (toți din București).

Cartonașe galbene: ZAHIU, PETCU.

Trofeul Petschovski: 10. La speranțe: 2-0 (1-0).

CONSTANȚA, 11 (prin telefon)

Partida n-a avut virtuți tehnice deosebite dar a plăcut prin echilibrul existent în general, constanțenii obținînd o meritată victorie datorită plusului de spontaneitate în atac și... faptului că apărarea lor a greșit mai puțin. Iată cum s-au înscris cele șase goluri: în min. 3, I. Constantinescu centrează de pe aripa dreaptă, iar PETCU, bine plasat, reia balonul cu capul în plasă. Minutul 20:

o pătrundere impetuoasă a lui Buduru este oprită în careul de 16 m prin fault de Ștefan. Penalty. Transformă PETCU: 2-0. Min. 36: o acțiune spectaculoasă pe aripa stîngă a activului Bența este oprită tot neregulamentar și tot în careul de Purcărea. Din nou penalty. Transformă BENȚA: 2-1. Trecuseră doar două minute de la reluare și constanțenii își măresc avantajul prin GACHE care transformă spectaculos o lovitură liberă de la aproximativ 22 m. Clipa a plonjat dar lovitura a fost prea puternică și el n-a putut decît să împingă balonul în plasă. Min. 66, I. POPESCU șutează din afara careului, mingea îl atinge în traiectoria sa și pe Turcu și se strecoară în plasă: 3-2. Min. 84: o centrare de pe aripa dreaptă, o ezitare a întregii apărări brașovene și BĂTRINEANU împinge mingea cu capul în poartă: 4-2. Ca perioadă de dominare gazdele au avut o superioritate mai clară în prima repriză și în ultimul sfert de oră al partidei, oaspeții arătîndu-se mai buni între minutele 60 și 75. Să remarcăm prestațiile a doi jucători, Zahiu și Lăcătuș, amîndoi din generația tinăra. Cum spuneam, succesul constanțean, construit după o întrecere viu disputată, se datorează promptitudinii cu care linia lor de atac a știut să fructifice ocaziile ivite.

Eftimie IONESCU

Rugbyul - între meciuri internaționale și pregătiri pentru campionat

ROSE ȘI DAVIES ÎN FRUNTEA ECHIEI CAMBRIDGE!

Inaugurat în penultima zi a săptămîinii trecute printr-o partidă internațională, sezonul rugby-bystic va continua prin întîlnirile pe care unii dintre jucătorii noștri de frunte le susțin în compania echipei vestitei universități engleze Cambridge. Sosiți luni în Capitală, oaspeții se află de marți pe Litoral, unde vor juca azi cu o combinată locală și duminică cu Farul. În rîndul lor, binecunoscuții internaționali M. Rose și H. Davies!

ASPIRAȚIILE CLUBULUI SEMICENTENAR. Purtătorii de

astăzi ai culorilor grivițene vor să se numere în noul campionat printre aspiranții la supremație. „O tentativă defel nelalocul ei, așa cum am demonstrat și în sezonul precedent, cînd am reușit victorii sau măcar să facem o clipă grele unuia sau altuia dintre echipele din grupul celor trei «mari» ale sportului cu balonul oval. În fond chiar dacă nu am urcat pe podium, tot am eucerit un trofeu - Cupa Federației...”. Cuvintele antrenorului emerit Viorel Moraru exprimă gîndurile celor circa 35 de jucători din echipele

de Diviziile „A” sau „B”, cam aceiași de la ediția trecută, în frunte cu Constantin Dinu - recordmanul selecțiilor în echipa națională nu se lasă! Dintre noutăți: Benedek, fost la Politehnica Iași, și Badea de la C.S.S. Triumf București. Cu toții se găsesc acum - după cele două săptămîni de preparative la munte - la ora meciurilor de verificare (cu R.C. Sportul studențesc, Știința Petroșani, Politehnica Iași). În curînd, grivițenii vor primi vizita formației britanice Reading Abbey, cu care vor juca la 25 august. Oaspeții vor susține o altă partidă la Petroșani (29 august), cu Știința.

„UN LOT MIC, DAR TENĂCE!”. Astfel ne-a înfățișat președintele secției de rugby Știința CEMIN Baia Mare, ing. Lascăr Ghineț, rituația echipei maramureșene: Moș a plecat la Steaua, V. Ion s-a prezentat la post după absolvirea facultății și nu se mai știe nimic despre el, iar Gligor urmează să se opereze (menisc). Ceilalți 19 jucători rămași din vechiul efectiv au parcurs, sub conducerea antrenorului Florin Popovici, etapele de recuperare la mare, de pregătire în stațiunea Izvoarele și susțin acum unele meciuri de verificare. O noutate ar fi talonerul Wiland, promovat de la formația de „B”, antrenată de Rada Trnyanesev, încă jucător. (G. R.).

IONEL PAVEL A CÎȘTIGAT CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE DIRT-TRACK DE LA SIBIU

Pe stadionul Voința din Sibiu s-a desfășurat o interesantă cursă internațională de dirt-track, cu participarea unor motocicliști din R. D. Germania, Ungaria și România. Un număr record de spectatori (peste 7.000), au urmărit întrecerea cîștigată după curse spectaculoase de sibiianul Ionel Pavel, care în manșele a 15-a și a 20-a a avut ca principalii adversari pe Marin Dobre, Gabor Steker (Ungaria) și Ronald Pusch (R.D.G.).

Clasamentul cursei: 1. I. Pavel 15 p, 2. S. Halagian 13 p, 3. D. Stoica 13 p, 4. N. Puraveț 11 p, 5. E. Botezatu 10 p (toți România), 6. R. Pusch (R.D.G.) 8 p (I. IONESCU - coresp.).

★

În centrul municipiului Oradea s-au disputat întrecerile etapei a VI-a a campionatului republican de viteză, la care au

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE TENIS

(Urmare din pag. 1)

(Polit. Buc.) - Luminița Săilăjan (Polit. Cluj-Nap.) 6-4, 8-6, o frumoasă reîntîrire a bucureștenei; Elena Cotuna (Electr. Tim.) - Gabriela Medved (Sănăt. Oradea) 7-5, 6-1; Marilena Totoran (D) - Magdalena Raicovici (C.S.S. Gheorgheni) 6-1, 6-2; Maria Romanov (Polit. Buc.) - Dorina Brăștin (U.T.A.) 6-2, 6-2; Rodica Gheorghe Covalenco (U.T.A.) - Dana Beleuță (D) 7-5, 6-2; Florența Mihai (Progr. Buc.) - Nadia Bechereșcu (Electr. Tim.) 7-5, 1-6, 6-3, după o frumoasă rezistență a timișorencel. În turul următor: L. Romanov - C. Popescu 6-0, 6-1; M. Romanov - R. Gheorghe Covalenco 6-2, 3-0 ab.

Au continuat probele de dublu bărbăți, cu meciurile: Chiru, Popa - Sütö, Toma 6-4, 6-3; Șovar, Constantinescu - Mag, Niculescu 6-4, 6-2. În sferturi de finală: Segăroeanu, Dirzu - Fl. Ioan, Hnat 6-3, 1-6, 6-2; Vileciou, Pavel - Chiru, Popa 6-3, 6-1; Șovar, Constantinescu - Tr. Marcu, Ștefănescu 7-5, 6-4; Ad. Marcu, Mancaș - Ursulescu, Antonescu 7-5, 6-2.

De asemenea, se progresează pe tabloul probei de dublu mixt, care a dat câteva rezultate interesante: Alice Dănilă, Bircu - Nadia Bechereșcu, Ghilea 4-6, 6-2, 6-4 și Dana Beleuță, Fl. Ioan - Magdalena Raicovici, Fl. Niță 8-6, ab. C. CREȚU - coresp.

ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO PRONOSPORT INFORMEAZĂ

SURPRIZE PENTRU SPECTATORI!

După cum s-a mai anunțat, spectatorii plăcitori care asistă la desfășurarea Jocurilor balcanice de atletism sînt rugați să păstreze cu grijă jumătatea de bilet care rămîne asupra lor; cealaltă jumătate, introdusă în cutiile special instalate la intrările în tribuna I, va participa la o tragere la sorți în public, pe baza căreia se va atribui, în fiecare zi de concurs, cite o excursie în străinătate. De asemenea, tot prin tragerea la sorți, vor mai fi oferite unele surprize, constînd din obiecte și materiale de reclamă, din partea Administrației de Stat Loto-Pronosport.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA PRONOEXPRES DIN 11 AUGUST 1982. EXTRA-GEREA I: 31 30 26 37 21 6. EXTRAGEREA a II-a: 14 13 18 29 41 8. Fond total de cîștiguri: 847.129 lei, din care 31.360 lei, report la categoria 1.

PROFILURI CLUJENE

(Urmare din pag. 1)

Sonia Iovan devansează o puternică echipă de tenis de masă, care are în vitrină câteva cupe ale campionilor europeni. Această preferință a mesei rotunde a avut în vedere faptul că Sonia Iovan, alături de Lenuta Leușteanu, au reprezentat tradiția și impulsul spre... Nadia Comăneci.

Virginia Ruzici, fata din Cimpia Turzii, care nu mai trebuie prezentată, încadrează doi clujeni de vîiță, frații Demian, pentru care s-a propus un singur loc - „nu putem face o ierarhie între Radu și Horia” - dar în cele din urmă cineva a rostic cuvintele de glorie cu care presa franceză l-a gratulat pe Radu „le géant des Carpathes” - și, cum se întîmplă

Seria începută de Olga...

„Ce se întîmplă acum?” Ion Mureșan, președintele C.J.E.F.S. și unul dintre cei mai vechi slujitori ai sportului clujean, răspunde fără ocolișuri: „Sigur că am coborît față de anul 1972, de plidă, cînd ne aflam pe locul 1 la vreo zece ramuri de sport... În ultimii ani ne-au plecat mulți sportivi de valoare. Seria începută mai de mult, cu Olga, s-a continuat cu Radu Demian, cu Virginica - deși la treaba asta cu tenisul n-ai cum să-i fii doar la poalele Feleaacului - cu scrimerul Ionică Pop, cu luptătorul Andrei Janko, cu Viorel Rus și Claudiu Rusu de la polo și cu mulți, mulți alții...”

Într-un fel - continuă Ion Mureșan - Clujul sportiv a

Poezia nu prea modernă a fotbalistilor

„Cum a fost posibil necazul cu fotbalul?” Ion Mureșan nu stă pe gînduri: „Iată că a fost

uneori, între cei doi uriași a apărut Virginia.

Viorel Rus și Sorin Macavei încheie clasamentul, dar cu destule remușcări pentru participanții la „masa rotundă”, pentru că, iată... „a trebuit să renunțăm la poloistul Alexandru Szabo, la Eva Zörgö-Raduly, la Dragomir Cioroslan, la Zeno Opreșcu, la șahista Margareta Mureșan, la Ana Mocanu (volei), la Mihaiik, la Bota, la Marlon - „aceștia din urmă ar fi adus boxul, handbalul și luptele în prim-plan - ...a trebuit să renunțăm la Universitatea - baschet fete, poate și pentru faptul că în echipă sînt și jucătoare din afara Clujului... A trebuit să renunțăm, în sfîrșit, la un fotbalist ca Petru Emil... la un baschetbalist ca Oczelak și la mulți alții...”

trebuie să se supună mutațiilor social-economice din țara noastră. Pe vremuri, Clujul se detașa ca județ, ca forță - zic. Astăzi, studenții sportivi pe care îi pregătim își iau zborul spre orașe care ieri nu l-ar fi putut primi, dar care astăzi îi așteaptă cu brațele deschise, pentru că s-au ridicat cu pași repezi și au unități economice capabile să absoarbă echipe întregi, cum e, de plidă, cazul județului Maramureș, spre care au plecat atîția jucători de handbal clujeni... Aceștia fiind spuse, sper ca județul nostru să reducă puțin din doza de nostalgie care împiedică deseori „a doua respirație”, cum se spune la atletism, și să pornească mai hotărît la drum...”

posibil și nu spun asta eu împăcarea omului care știe că în sport cineva trebuie să cadă... De cele întimplare la fotbal sîntem vinovați cu toții. Și C.J.E.F.S.-ul, și Universitatea, și antrenorii. Am avut în ultimul timp doi antrenori de meserie incontestabili, Angelo Niculescu și Ion Ardeleanu. Avem, sînt sigur, și o echipă cu jucători peste media generală pe care a etalat-o în campionat. Cred că la „U” s-a practicat un pic prea mult duhul blîndeței. Și de aici, necazurile, adică retrogradarea unei echipe care n-a avut nici un moment teama că ar putea să cadă. La drept vorbind, „U” a căzut într-un singur minut. Dar un minut în care s-au adunat toată poezia nu prea modernă a fotbalistilor anului 1982... Acum, acest minut s-ar putea să ne coste foarte mult... Să ne gîndim că la anul promovarea are obstacole mai mari decît oricînd în ultimele decenii...”

Poate că acest duș deloc plăcut va fi un memento și pentru alte ramuri de sport...

